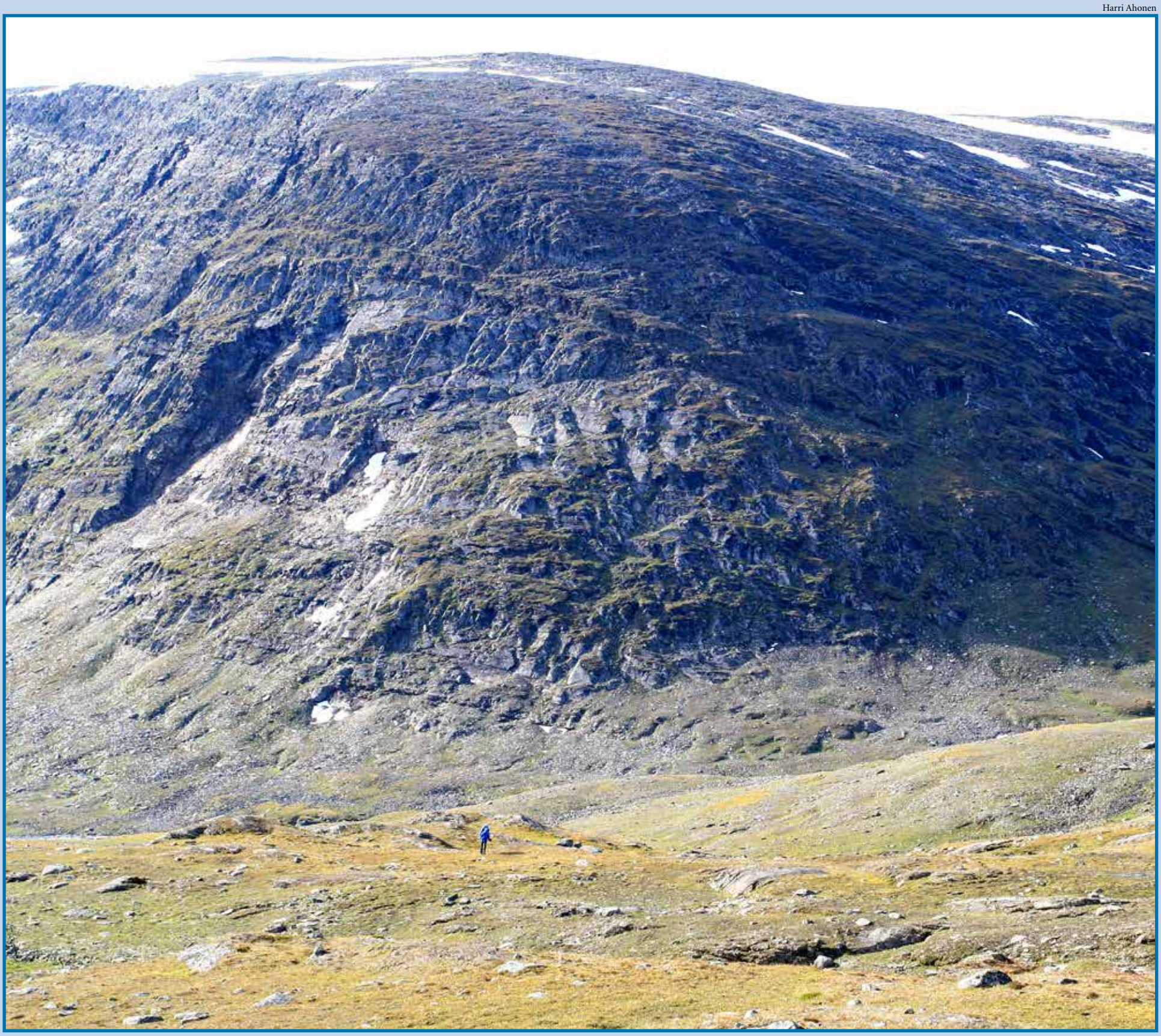
TUNTURILATU

1/2015

Harri Ahonen

Pohjoismaissa on monia mielenkiintoisia vaelluskohteita.

Pohjoismaiden helmiä

7

Joulupukin maisemissa 4

Kösä, Alppas ja Kuokte 5

Ahkion kanssa rinteessä 6

Kumpelaiset puntarissa 12

PUHEENJOHTAJALTA

Tunturilatuhenki on turvattu

Tunturilatuhengestä kirjoitti Airi Heino kuusi vuotta sitten tässä lehdessä. Lainaan tähän muutaman ajatuksen.

* Se on toisen ihmisen huomioonottamista ja erilaisuuden hyväksymistä.

* Se on etsimisen vaivaa, löytämisen iloa. Talkoiden toveruutta, iloista leikkimieltä.

* Se on eväitten jakamista. Huippujen haikeutta. Yhteistä hiljaisuutta huipulle päästyä.

* Se on oman pienuuden tunnustamista. Kapustarinnan haikeaa laulua.

* Se on tunturivietin yhteensitomaa sielujen sympatiaa, jota ei estä ikä, sukupolvi, aviopuoliso, yhteiskunnallinen asema, heimositeet eivätkä itsekunkin luonteen erikoiskiemurat.

* Se on soihdun kaltainen, joka lämmittää ja valaisee pimeällä polulla.

* * *

Kuukausi sitten kerhojen koulutustilaisuudessa muistin Airin kirjoituksessa mainitun valaisevan soihdun. Aistin tilaisuuden ilmapiiristä voimakkaasti yhteenkuuluvuuden, toisten auttamisen, osallistumisen ja tiedonhalun. Tunturilatuhengen lämpönä, joka myös valaisee.

Koulutustoimikunnan järjestämässä tilaisuudessa noin viisikymmentä osallistujaa sai tiivistetyssä muodossa katsauksen Tunturiladun eri toiminnoista sekä myös yksilöityä asiantuntija-apua mm. kerhon nettisivujen päivittämisessä.

* * *

Osallistujista noin puolet oli ensi kertaa koulutuksessa mukana innokkaana ja osallistuvana edustaen kolmeatoista kerhoa.

Kuuntelin puheenporinaa, katselin iloisia, tietoajanoavia katseita, kontaktien luomista ja yhteenkuuluvuutta. Minulle se kertoi sen, että Tunturilatu on voimissaan ja nuoremmat jäsenet jakavat seniorikäisten kanssa tunturilatulaisuuden, jatkavat toimintaa ja kehittävät sitä, kunnes ovat itse keloutuneet ja väistyvät uusien ajatusten tieltä.

Muutosta tapahtuu nyt ja myös tulevaisuudessa

Toimintatavat muuttuvat, mutta tunturilatuhenki säilyy.

* * *

Keväpäivät kokouksineen on tänä keväänä totuttua myöhemmin. Ajankohdan määräytyminen parhaaseen tunturiviikkojen aikaan johtuu Joensuun ympäristön majoituspaikkojen varaustilanteesta, sillä ampumahiihdon MM-kisat järjestetään maaliskuussa Kontiolahdella.

Kevätpäivillä jatketaan viime kesäpäivillä hyvän vastaanoton saanutta avoimuutta. Järjestetään johtokunnan kysely- ja keskustelutilaisuus eli ”johtokunnan piinapenkki”.

Vastaamme kyselyihin parhaamme mukaan, odotamme jäseniltä vinkkejä ja toiveita toimintaan. Arvioinnit, arvaukset ja arvostelut ovat keskustelun suola tai sokeri - ihan maun mukaan.

Kevätvuosikokouksen jälkeen tutustumme hiljaisuuteen kumpelaisten johdolla. Mielenkiinnolla odotan metsäjoogaa. Se taitaa olla muutakin kuin mietiskelyä, tuleen tuijottamista ja pilkkeiden lisäämistä nuotioon.

* * *

Tunturiladun toiminta kerhojen toiminnan lisäksi ohjautuu eri toimikuntien kautta.

Kämppätoimikunta, retkitoimikunta, koulutustoimikunta, tiedotustoimikunta, Susivaliokunta, saamelais- ja lapin kulttuuritoimikunta sekä Lapin tuntijat-verkosto, susiverkosto, sähköisen tiedottamisen työryhmä, juhlavuosityöryhmä ja Tunturilatu 2020 -koordinaattori. Lisäksi on tapauskohtaisesti perustettuja yhden tai useamman henkilön työryhmiä.

* * *

Kiittämiset usein unohtuu, joten esitän nyt kaikille edellä mainituille ja mainitsemattomille tekijöille suurkiitokset toiminnastanne yhdistyksemme hyväksi.
Erikoiskiitokset jokaiselle toimihenkilölle.

Nauttikaamme valon lisääntymisestä ja todella lumisesta talvesta.

Hyvää kevättä jokaiselle!

Raimoi

Laduntekijä on lähtenyt...

Olet varmaan tuntenut oikeata liikunnan riemua hiihdellessäsi kauniina talvisena päivänä vaihtelevia latuja tai lenkkeillessäsi mutkittelevia polkuja kesän vihreyden tai syksyn kuulakkuuden täyttämässä luonnossa.

Etelä-Savon latualueen äänenkannattaja Rinkka vuodelta 1973 kirjoitus alkaa näillä sanoilla, kertoen samalla Pieksämäen kaupungin latuverkostosta, jota kunniakkaasti hoiti kerhomme jäsen nyt edesmennyt Esko Sepponen lähes kolmenkymmen vuoden ajan.

Esko oli mukana raivaamassa latu- ja polkupohjia, kelillä kun kelillä moottorikelkalla latuja tekemässä, Pieksän Ladun majan isäntänä toimien ja kaiken tämän lisäksi oli aktiivinen Tunturiladun, Suomen Ladun, Pieksän Ladun ja kerhomme Njealljen jäsen ja talkoolainen.

Eskon saavutuksista tulisi monta sivua, joten tämä lehti ei siihen riitä, mutta muistelen jotain yhteisistä retkistämme ja siitä mistä me ainakin njealljeläiset Eskon muistamme.

Esko jätti meidät 20.12.2014 joulun alla. Sain kutsun siunaustilaisuuteen ja muistelemaan siellä yhteistä ystäväämme, muistelemaan sellaisena millaisena me kaikki latulaiset Hänet olemme tunteneet.

Muistotilaisuudessa tuli ilmi, että Esko oli saanut kaikki mahdolliset mitalit ja plaketit, joitakin varmuuden vuoksi myös kahteen kertaan, mutta yllätyksenä minulle tuli se, että Pieksän Latu oli hakenut Hänelle Tahko Pihkala -mitalin, jonka Hän oli myös saanut ja mielestäni hyvin ansainnut. Mitaleja arvokkaammat ovat muistot, jotka Esko jätti, sekä talkootyön tulokset, jotka näkyvät myös Tunturiladun kämpillä.

Yhteisiä muistoja minulle on kertynyt seitsemänkymmenluvun puolivälistä alkaen, kun Savo-Karjalan latualueen tapahtumissa tapasimme. Erävaelluskilpailut latualueella ja SM-tasoiset kilpailut, Pekka Puupää-hattu, Esko ja Veikko, kaverukset, jotka kulkivat yhdessä, nauttivat ja naurattivat. Sijoitus ei ollut niin tärkeä kuin se, että millaista siellä oli. Monesta pulmasta ystävykset selvisivät kekseliäisyydellä. Se on valitettavasti jäänyt unholaan kilpailuvietin takia, joka nykyisin vaelluskilpailuissa vallitsee.

Kysymys rastihenkilöille kasvitietorastilla, ”tarvitaanko latinalaiset nimetkin”, sai naurunremahduksen aikaan, kun lopputuloksena oli hapuilevat neljä vastausta ”savoksi”!

Yksi rakkaista muistoistani on vuoden 1979 keväältä, kun ystävättereni kanssa läksimme Kalmankaltiosta ahkiota vetämään Pöyrisjärven ympäri ja sen jälkeen Susikyröön. Esko ja Veikko olivat samaan aikaan Susikyrössä ja lupasivat tarjota lounaan urakan jälkeen ulkona. Ansaitun saunan jälkeen saavuimme putipuhtaana ja kielet lipoen kohti luvattua ulkoruokailua ja tietenkin uskoimme sen tapahtuvan Vuontispirtin liinapöydän ääressä. Yllätyksemme oli suuri, kun puimme ulkovaatteet päälle, niin meidät ohjattiin Susikyrön päädyssä olevan katetun pöydän ääreen. Naurua riitti ja muistoja varmasti enemmän, kun Vuontipirtin ruokailusta olisi riittänyt ja siitä, että jälkiruoka jäätyi kattilan pohjaan kiinni, jota yhdessä katselimme ja ihmettelimme, että mitäs nyt veliseni!

Leikkimielisistä kilpailuista tulee mieleeni Tunturiladun kesäpäivät kotonani Kangaspellossa 1988, jossa hiihdettiin, ajettiin satulattomilla polkupyörillä kilpaa ja Huusiplaadetin toimittaja Veikko ansiokkaasti raportoi Sepposen järjestämiä kilpailuja. Kilpailujen järjestäjästä, talkoolaisesta tuli myös syksyllä 2001 Pöyrisjärven kantaesitys Hauki-Pienoisoopperan pääosan esittäjä Väinämöinen. Tapahtumapaikka Pöyrisjärven autio- /varaustupa ja vieraat kuivaniemeläiset (siellä majoittuneet njealljeläiset) viereiseltä Laakson kämpältä yleisönä.

Otteita Hauki-pienoisoopperasta:

Pääosan esittäjä Esko Sepponen.

Väinämöisen vene soihduin valastuna lipuu pitkin tummuvaa jokea, Joukahainen peränpitäjänä.

Kuoro rannalla:

”Mieleni minun tekevi
aivoni ajattelevi
lähteäni laulamahan,
saaáni sanelemahan
syksyn virttä suoltamahan,
Lapin virttä laulamahan”

Väinämöinen nousee maihin, astuu kentälle, kädessään iso kala.

Kuoro:

”Jänkäkoiran kaunokaisen
puuhun noituu, ainokaisen
Väinämöinen, vanha uros
tässä teille ompi tulos!”

Loitsu, kuoro lausuu:

”Nouse, koira jänkämaan,
meille saalist´ antamaan
salli meille kala suuri,
siitä meille eineen juuri”!
”Nousi hauki oitis puuhun,
katajaisen kepin suuhun.
Eihän ollut siitä keitoks,
muuttuikin se meille seidaks!”

Kuoro laulaa:

”Näytös tää on saatu loppuun tosin ei oo vielä hoppu

Teidän mennä Kuivaniemeen, nojata voi oven pieleen”.

Pöyrisjärven mahtava
Seita.....
nun-nun-nuu.....

”Pois liiteli hattarapilvi
valkoinen,
sadepilveksi harmaaksi
hetkessä muuttuen.
Kun tuuli sen uudestaan
tunturin vaiheille toi,
sen kuiskeessa ikävä soi.
Sadepisarat pilvestä
hiljaa irtoavat,
ne keloa kuivaa
hellästi kostuttavat”.

Erkki Leminen

Esko Sepponen Väinämöisenä Hauki-pienoisoopperassa.

Ikäsusi Eskoa muistaen
Lea Sarkeala X-Kellokas.

KANNESTA KANTEEN

Upea kirja tunturiluonnosta

Maamme luontokuvaajien eturivistöön kuuluva **Jorma Luhta** on kirjoittanut ja kuvannut upean kirjan tunturialueen vaeltajista.

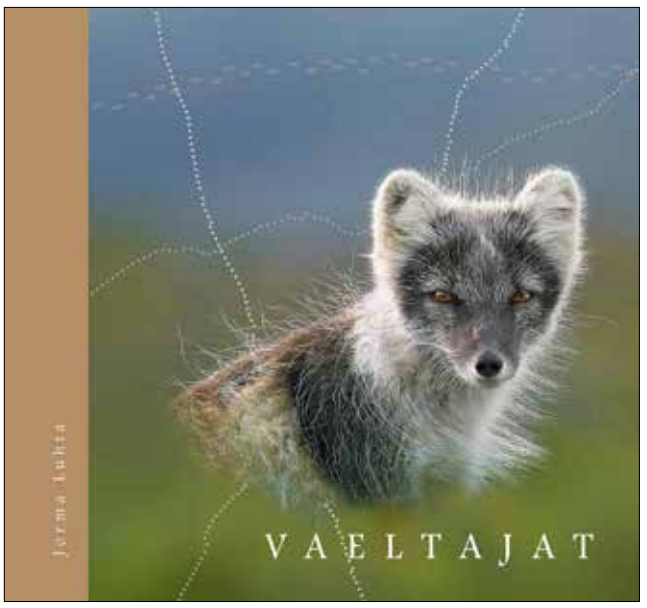
Pääosaosa kirjasta on kuvattu Skandinavian tuntureilla ja siitä aistii Luhtamaisen pohdiskelumaisen luontorakkauden. Tunturialueiden monipuolinen luonto, mahtavat maisemat ja vuodenaikojen kierto tekevät siitä alueen, jonne kerta kaikkiaan on päästävä käymään ja olemaan.

Luhdalla se onnistui yli odotusten, kun hän sai kokea tunturisopulien massavaelluksen ja siinä samassa täyttyivät monet unelmat.

Kirja jakaantuu kappaleisiin, joissa tuodaan esille tunturialueen moottorikelkkaongelmat, naalien uteliaisuus, tunturipöllöjen salaperäinen elämä, jäätikköjen kutistuminen, sopulien vaellus ja monta muuta asiaa. Luhdan teksti on helposti luettavaa ja mukaansatempaavaa. Kuvat ovat mestariluokkaa ja otoksia, joiden eteen on tehty töitä. Tässä tuleekin ymmärtää, etteivät kohteet ole autotien ääressä, vaan kaukana tuntureilla.

Monet tunturialueen erikoisuuksista ovat vaeltajia. Naalin on harva tunturivaeltaja nähnyt ja itsekin olen sen nähnyt kerran kaukaa heinäkuussa 1979 Utsjoella. Koko Fennoskandiassakin laji on erittäin uhanalainen ja Suomen puolella ei viime vuosina ole edes pesintää varmuudella todettu. Tunturipöllö on pesinyt viime vuosikymmeniä vain muutaman kerran Suomessa. Nyt Luhta on saanut nämä harvinaisuudet tuttaviksi ja vieläpä ottanut niistä loistavat kuvat! Uskomatonta! Mutta se on vaatinut myös taitoa ja kärsivällisyyttä. Ja aikaa, sillä Luhta patikoi kesäkuukausien aikana pelkästään tunturipöllöalueella yli tuhat kilometriä.

Maahengen kustantama Vaeltajat -kirja on kaunis 160 –sivuinen tunturikirja, jonka ääressä tekee Luhdan mielikuvituksellisin sanoin ja mahtavin kuvin monipuolisen tunturivaelluksen ja säässä kuin säässä – omassa nojatulissa. Samalla oppii paljon uutta ja oppii tuntemaan tunturien asukkaita. Luhdalta tunnettua laatua ja Maahengeltä kestävää luontorakkautta. Lyhyesti

voikin todeta, että viime vuosikymmenten paras tunturikirja!

Antti Karlin

Njealljen kuulumisia

Vuoden 2014 lopussa pitkäaikainen puheenjohtajamme Lea lopetti tässä tehtävässä.

Pikkujoulun yhteydessä Lea sai kiitokset, ja kerholaisten kanssa riitti lämpimiä muisteluksia vuosien varrelta.

Uudeksi puheenjohtajaksi valittiin allekirjoittanut ja varapuheenjohtajaksi **Seppo Häyrinen**. Kumpikin meistä on ollut Njealljen toiminnassa aktiivisesti mukana ja osallistunut hiihto- ja ruskavaelluksiin ym. rientoihin, minä noin viisi vuotta, Seppo vähän kauemmin. Tänä aikana ovat myös Tunturiladun kämpät tulleet tutuiksi.

Njealljen tämän vuoden toimintakalenterissa on joka kuukaudelle jotain, paitsi kesä- ja heinäkuulle. Pari kertaa on jo kokoonnuttu, kevätkokouskin pidettiin.

Helmi-maaliskuun vaihteessa hiihtelemme Rantasalmella, samoissa Linnansaaren kansallispuiston maisemissa missä syksyn susiaiset pidetään.

Lappiin suunnataan kaksi kertaa – maaliskuussa lähdetään Luostolle viikoksi ja syyskuussa meillä on Susi-Kiisalle varaus.

Tunturiladun huhtikuun kevätpäiville ja elokuun kesäpäiville meillä on vakaa aikomus joukolla osallistua.

Suunnitelma käynnistä jossakin Itä- tai Keski-Suomen kansallispuistossa on vielä vaiheessa, saa nähdä, mitä siitä kehittyy.

Tämän vuoden todellinen haaste uusille puheenjohtajille ja koko kerholle on lokakuun alun susiaiset. Suunnitelmat ovat kuitenkin jo hyvässä vauhdissa, tapahtumapaikka varattu, ja hienosti näihin juhliin sopiva paikka se onkin ja valmis vastaanottamaan suurenkin tulijamäärän.

Tähän asiaan palataan tarkemmin, kunhan eletään eteenpäin muutama kuukausi.

Tammikuun lopussa olin Tunturiladun toimihenkilökoulutuksessa Jyväskylässä. Sieltä tuli paljon tietoa ja aikaisemmin tutuksi tulleet nimet saivat kasvot. Siellä tuli turvallinen olo uudelle puheenjohtajalle haasteiden edessä, kun apua luvattiin melkein asiassa kuin asiassa. Voi sanoa kuin urheilijat, että ”ihan levollisin mielin” tässä ollaan.

Tuula Kirjonen

Mistä se alkoi....

Lokakuun syyskokous Varkaudessa muutti elämäni, jokaiseen päivään sen jälkeen on jotenkin kuulunut Tunturikerho Njeallje, jonka puheenjohtajaksi minut silloin valittiin lokakuun 12 päivänä.

Edellinen puheenjohtaja Jukka Albrecht luovutti sinisen merijerilaatikon 26.11.2000 pikkujoulussa Mikkelin Mäntyniemessä, siinä oli perintö edelliseltä puheenjohtajalta, joitain valokuvia, Tunturiladun retkikansio yms.

Siitä alkoi minun puheenjohtajaurani, jota kesti viime vuoden loppuun. Uskoinko, että tänne saakka sitä kestäisi? En todellakaan, mutta olen ylpeä siitä, että olen voinut olla kerhon puheenjohtaja 14 vuotta ja siitä useamman vuoden Tunturiladun johtokunnassa. Tähän uraan on kuulunut myötä- ja vastoinkäymisiä ihan niinkuin vaelluksiin myötä- ja vastamäkiä, mutta ne kuuluvat yhdistyselämään.

Selasin vanhoja toimintasuunnitelmia, jokaiseen vuoteen on kuulunut useita matkoja, Lappiin ja lähialueelle, kuukausittain kerhoiltoja eri paikkakunnilla ja harrastukseen kuuluvaa koulutusta.

Huhti- ja syyskuussa olemme perinteisesti tehneet kerhon Lapin matkoja, jotka viime vuosiin saakka on tehty yhteiskyydillä linja-autolla, jonka kuljettajana Kari on toiminut, kiitos niistä.

Yritin laskea montako matkaa neljääntoista vuoteen mahtuu. Lopetin. Niitä oli niin paljon ja niin mukavia. Olemme viettäneet yhdessä, joulua, juhannusta, pääsiäistä, uutta vuotta, hiihto- ja ruskaaikoja Lapissa ja etelämässä kansallispuistoja koluten. On laskettu yhdessä Ruunaankoskia ja kuivatelleet vaatteita sen jälkeen, vaellettu näissä maisemissa ja tavanomaisissa Lapin maisemissa. Tehneet yhdessä matkoja eri kerhojen kanssa, lähinnä yhteiskyydillä Lapin maisemiin.

Syksyllä 2002 meillä oli vieraita Unkarista Susikyrössä ja syksyllä 2005 sveitsiläisten vastavierailu Suomeen toteutettiin Vuontipirtillä ja Susikyrön maisemissa. Järjestelytoimikunta teki upeaa työtä järjestäessään sveitsiläisten vierailua. Linja-autollinen tuntemattomia ihmisiä ja vierasta kieltä puhuvia tulla tupsahtaa maisemiimme ja niille ohjelman keksiminen viikoksi, siinä sitä oli miettimistä kerrakseen. Kiitos osallistujille vielä kerran.

Matka Susikyröön oli jo täynnä kommelluksia, ensin Lipotar jäi hissiin, minä kaaduin apuun juostessani ja oikea käteni murtui, seuraavaksi huoltoasemalla automme kylkeen ajoi henkilöauto jne.

Sveitsiläiset varmaan ihmettelivät tätä ihmeellistä maata, kun tutustuivat lappilaisten arkeen kotavierailun yhteydessä. Pitkin suota rämpien muovipussit jaloissa, kun kumisaappaita ei ollut ja kaiken huipuksi yksi oppaista kaatui suolle seurauksin, jotka varmaan arvaatte.

Susikyrö nousi vieraittemme silmissä arvoon arvaamattomaan, keittokatos, iso tupa ja se tunnelma, jonka siellä vain voi kokea.

Hetan kylällä vierailu ja jumalanpalvelukseen osallistuminen, jonka kruunasi kirkkoherra Murajan kielitaitonäyte, josta olimme käyneet edellisvuonna ennakkoon Karin kanssa sopimassa.

Suntio oli hädissään, kun linja-autollinen meitä tupsahti sinne, että riittääkö ehtoollisviini ja riittihän se, vaikka Airin kanssa saimmekin tuplaannoksen. Oliko vahinko, jäi kysymysmerkiksi.

Viikko täynnä kokemuksia ja kommelluksia, mutta mukavaa, jota varmasti meistä mukanaolleista ei kukaan unohda, vaikka silloin oli vaikea ymmärtää esimerkiksi meikäläisen, murtunutta rannetta. Kolariautolla Kari kuljetteli vieraita ja omia paikasta toiseen, keulastaan kolaroitu auto ei tahtia haitannut.

Matkoilla on tapahtunut kaikenlaista, useampaa murtunutta kättä, aivoinfarktia, sydän oireita, helikopterilla ja ambulanssilla kuljetusta, mutta kaikesta on selvitty.

Yksi matka on hyvin jäänyt mieleeni ja sen onnellinen loppu. Sain retken jälkeen postissa Maija Paavilaisen kirjan Enkeleitä sekä kirjeen, joka oli osoitettu minulle ”Pääpönkille”! Pääpönki, Kellokas-Lea jää nyt eläkkeelle ja kiittää Airia, Leilaa, Pirjoa, Karia, Seppoa ja muita kerhon toimihenkilöitä ja kerholaisia, tunturilatulaisia, jotka olette mahdollistaneet tämän muistorikkaan jakson elämässäni.

Maija Paavilainen, Enkeleitä sanoin:

”Ne ovat samalla asialla vaikka lentävät eri suuntiin”

Hyvän jatkon toivotuksin.

Lea Sarkeala
Tunturikerho Njealljen
X-puheenjohtaja
X-Kellokas
Pääpönki

Kolbman kuulumisia

Kolbman 48. toimintavuosi on alkanut mukavissa merkeissä. Kerhotoimikuntaan on tullut uusia, nuorempia sekä aktiivisia henkilöitä ja kerhoillat ovat kiinnostaneet jäsenistöä.

Puheenjohtajan vaihdoskin tapahtui Peten kymmenvuotisen rupeaman jälkeen.

Tammikuun kerhoillassa perehdyttiin erilaisiin sähköisiin karttoihin ja niiden käyttömahdollisuuksiin. Helmikuun kerhoillassa kaiveltiin ”arkistojen aarteita”, jossa eri henkilöt kertoivat retkiseikkailuistaan eri puolilla maailmaa.

Helmikuun 5. päivänä oli kirjastotalolla Saamelaisilta, saamelaisten kansallispäivän 6.2. kunniaksi. Tilaisuus oli kaikelle kansalle avoin ja kansaa olikin paikalla tuvan täydeltä noin 120 henkeä.

Luennoitsijoina oli kaksi saamelaista, joista **Taarna Valtonen** kertoi Lapin paikannimistä ja **Jan Saijets** saamelaisten kulttuurista ja tulevaisuudesta. Aiheet olivat niin kiinnostavia, että ”vanhat sudetkin kömpivät ulos luolistaan”.

Saamelaisten paikannimet ovat omaperäisiä. Ne kertovat maastonkohdista hyvin yksityiskohtaisesti ja kuvaavasti. Nimen rakenne on yleensä lyhyt, usein kaksiosainen, mutta myös kolmiosainen. Voi myös olla useampiosaisia nimiä, mutta harvoin näin pitkää kuin koltankielinen nimi:

Hoattjääuraluutvuäjjnjää'l mjeä'

Saamelaisissa paikannimissä on kulttuurista tietoa hyvin paljon. Karttanimistöä tutkimalla löytää tuntureilta jo unohtuneita asuinkenttiä ja muita kulttuurikohteita.

Tulevasta toiminnasta lähinnä painaa päälle talviretkeilykurssi maaliskuun puolivälissä. Huhtikuun alussa on kaksikin hiihtovaellusta Lapissa. Toisella retkellä tavoitellaan haastavaa johtajasusivaatimukset täyttävää 300 kilometrin vaelluksen toteutusta. Toivottavasti kelit suosivat ja hanget kantavat, sillä monesti lyhyemmätkin vaellukset ovat keskeytyneet ennen aikojaan huonojen olosuhteiden vuoksi.

Saamelaisillassa Jan Saijets kertoi saamelaisten kulttuurista ja tulevaisuudesta.

Kesäkuun alussa talkoolaisryhmä on rakentamassa uutta Tammikämppää Luirojoen varrelle.

Metsähallituksen johdolla ja perinnerakentajan ohjauksessa rakennettavasta autiotuvasta saadaan Itä-Kairaan hyvä etappi vesiretkeilijöille ja hiihtovaeltajille. Kesäaikaan jalkaisin tuolla laajalla suoalueella harvemmin liikutaan.

Tulevaisuus asettaa haasteita. Vuonna 2016 on Tunturiladun 70-v. ja siitä vuoden päästä Kolbman 50-v. juhlavuosi.

Molempiin on tarkoitus saada aikaiseksi juhlallinen, arvokas sekä näyttävä tapahtuma ja runsas osanotto.

Joutenkulkija jostakin

Kaamosvaelluksella Itä-Kairassa

Aurinko laskee Korvatunturilla.

Toteutimme kaamosvaelluksen kuuden hengen ryhmällä Korvatunturille. Lapin luonto upeassa talviasussaan lumosi niin kokeneet kuin aloittelevat vaeltajat. Matkanjohtajana oli kokenut retkeilijä **Vuohelaisen Kari.**

Vaellus alkoi ahkiohiihtona Kemihaaran Lomasta Vieriharjun kämpälle, jossa yövyimme ja siitä käsin päiväretkeilimme valloittamassa Korvatunturin. Pakkanen paukkui molempina päivinä -33 asteessa.

Matkaa Vieriharjusta Korvatunturille ja takaisin kertyi yli 30 kilometriä. Olosuhteet olivat ankarat, mutta kaikki olivat varustautuneet esimerkillisesti eikä ongelmia ollut.

Vieriharjulla saunottiin ja rohkeimmat tytöt nauttivat myös avantouinnista. Maisemat koko vaelluksella ja erityisesti tunturissa olivat huikean upeat, kaamosauringon valo väritti luonnon taide-elämykseksi ja runsas lumi koristeli reittimme riemukaarilla. Tätä kaikkea muistelemme pitkään, onneksi ahkera valokuvaajamme Pirkko on luvannut meille kuvista myös kirjan!

Näkötorni Korvatunturilla.

Matka jatkui Vieriharjulta Manto-ojan kämpälle ja sieltä seuraavana päivänä takaisin Kemihaaraan. Sieltä kävimme vielä päivän reissuna Naltijoen porokämpällä.

Erityinen kiitos Kemihaaran Loman väelle, jossa meistä huolehdittiin erinomaisesti. Suosittelemme muillekin!

Vaellus oli kaikin puolin täydellisesti onnistunut irtiotto arjesta.

Tsietsan arktiset vaeltajat Pohjois-Savosta

Kari, Marjatta, Arttu, Pirkko, Eeva-Liisa ja **Leena**

Huurukasvoiset vaeltajat pähkinäpussilla.

Owlan vuosi 2015

Owlan retkitoimikunta on suunnitellut retkiä pohjoiseen jotta hiihtäminenkin olisi mahdollista. Turvallisuus retkillä on kaiken a ja o joten järjestimme Oulussa hätäensiapukurssin tammikuun lopulla, jolloin vuoden retkiin oltiin vasta valmistautumassa.

Hiihtomahdollisuuksia helmikuussa on viikonlopun retkellä Rokualle kylpylään, jossa täysihoidon lomassa on mahdollista tutustua Rokuan kansallispuiston vaihteleviin hiihtomaisemiin. Perinteinen hiihto on mahdollista soidensuojelualueella Martimoaavalla Simon kunnassa maaliskuussa ja Oulun läheisyydessä olevalla Tervareitillä huhtikuussa.

Oulun Hiihtoseura järjestää maaliskuussa yhteistyökumppaneiden kanssa Tervareitillä Utajärveltä Sankivaaraan vuoden 2015 Oulun Tervahiihdon, joka on maailman vanhin massahiihtotapahtuma.

Maaliskuussa järjestämme toisen kerran Retkipäivän Oulun pääkirjaston Pakkalan salissa, jossa Joel Ahola, Jouni ja Mervi Laaksonen sekä Jorma Luhta kertovat perheiden vaellusmahdollisuuksista, vaellusreiteistä, valokuvaamisesta luonnossa ja petoeläinten talvisista jäljistäkin lumessa. Saamme tietoa myös susista.

Hiihtovaelluksemme aloitamme yöpyen aluksi Norjassa Roklandissa. Vaelluksselle lähdemme Norjan rajan tuntumasta Ruotsin puolelta Ruotsin tuntureille. Viikon vaelluksella Kvikkjokkiin Svenska Turist Föreningenin tupapalveluista nauttimisen, mahdollisesti jopa saunoen, tai kahden viikon vaelluksella osittain saamelaisten Padjelantaledenillä kohti jylhää Akka-tunturia ja Ritsemiä.

Huhtikuussa vietämme hiihtoviikon Suomen Ladun Akumajalla ja Dominicin mökillä Karigasniemen ja Utsjoen välillä.

Toukokuun alun perinteinen hellehiihto Kilpisjärvelle kruunaa aurinkoiset ja lumiset hanget. Viime keväänäkin toukokuun alussa Kilpisjärvellä oli lähes ennätysmäinen määrä lunta.

Linnuntunnistuskurssilla Liminganlahden luontokeskuksessa toukokuussa Pohjois-Pohjanmaan lintutieteellisen yhdistyksen opastamana on mahdollisuus opiskella kotoisella lintulaudallakin vierailevien lintujen tunnistusta.

Perinteinen ja erittäin suosittu tunturikasvikurssi järjestetään jälleen Kilpisjärvellä Saanan rinteillä, Mallan luonnonpuistossa, Jäämeren rannalla ja Skibottenissa.

Kesävaellus heinä- elokuun vaihteessa suuntautuu Abiskon kautta Norjan Kirkesdalenista Kalottireittiä seuraten Torniojärvelle ja takaisin Abiskoon. Perinteisesti kesävaelluksella mukanamme vaeltaa jopa kymmenvuotiaita nuoria.

Hannu Liljamo

Pähkinänakkeli Haukiputaalla.

Elokuussa kävely Tervareitillä ja syyskuussa luontokurssi Kilpisjärvellä luovat hyvät mahdollisuudet luonnossa liikkumiseen. Syksyllä kerhoviikolla Susi-Kiisalla voit seurata tuntureiden paljakoilla maaruskan etenemistä.

Soppamarjat ovat vielä hyvin kerättävissä tuntureiden rinteiltä. Kiinnostuitko? Lähde retkillemme mukaan.

Hannu Liljamo

Terveiset Alppaksesta

Alppaksen viime vuosi meni totuttuun tyyliin, kerhoiltoja pidettiin, päiväretkiä ja pyöräilyjä jarjestettiin, jo perinteeksi muodostunut kevätvaellus tunturikerho Kuokten ja muiden kiinnostuneiden kanssa tehtiin toukokuun lopussa Vesijaon maisemissa ja syysvaellus Birgitan polulla Lempäälässä. Suuri voimanponnistus oli Tunturiladun kesäpäivien järjestäminen Lammin Kaunisniemessä.

Alppaksella – kuten monilla muillakin kerhoilla – on ongelmana aktiivijäsenten pieni määrä ja jäsenistön ikääntyminen. Tarvittaisiin uutta verta. Jäsenistö ei kuitenkaan kasva jäseniä haalimalla vaan järjestämällä aktiivisesti tapahtumia ja retkiä, mielellään avoimia muillekin kuin kerhon tai tunturiladun jäsenille. Facebook voisi olla mielenkiintoinen väline retkistä viestimisessä; muutamat kerhot näyttävät jo käyttävänkin sitä. Tunturiladun uudistuvat nettisivut ja sosiaalinen media mahdollistavat retkien järjestämisen lyhyellä varoitusajalla eikä kerhon ohjelmaa tarvitse enää lyödä lukkoon koko vuodeksi kerrallaan. Näin sen pitäisikin mennä.

Alppaksen perinteisellä kevätvaelluksella Vesijaolla yhdessä Kuokten ja Kösän kanssa.

Tunturiladun toimihenkilökoulutuksessa Jyväskylässä esiteltiin paljon uusia asioita ja niitä kuunnellessa syntyi omiakin ideoita joita voisi Alppaksessakin lähteä kokeilemaan ja kehittämään. Yksi ajatus jonka sain oli teemaretkien sarjan järjestäminen yhteistyössä muiden kerhojen kanssa. Esimerkiksi ”Luonnonperintöbongaus”, jossa tehtäisiin retkiä Luonnonperintösäätion suojelemiin metsiin. Niitä on Hämeenlinnankin lähituntumassa useita. Koskä nämä alueet ovat suojelukohteita, joihin ei ole hyvä mennä suurella joukolla ilman ohjausta, olisi tällaiset retket syytä järjestää yhteistyössä Luonnonperintösäätion tai Ikimetsän Ystävät -yhdistyksen kanssa, vaikkapa ns. metsänvartijan opastuksella.

Reitin voisi suunnitella siten, että se sisältäisi vaelluksen suojelukohteeseen jotain soveltuvaa reittiä pitkin, mahdollisesti yöpymispaikan (tietysti suojelualueen ulkopuolella ja parhaassa tapauksessa vielä toiseenkin suojelukohteeseen tutustumisen seuraavana päivänä.

Ehkä tätä ajatusta voisi ruveta kehittämään esim. retkenvetäjäverkostossa.

Esa Kilpi

Oulun pääkirjaston Pakkalan salissa, 14.3. 2015 klo 10.00-16.00 Kaarlenväylä 3

10.00	**Avaus, tervetuloa** - Hannu Liljamo
10.15	**Joel Ahola - Opastusta vaelluksesta Haltille ja Pallakselle,** Kilpisjärvi Halti Retkeilyopas ja Pallas Hetta kirja
11.15	**tauko**
11.30	**Jouni Laaksonen - Perheretkeilyä:** lasten kanssa retkeilyn tietoja ja taitoja sekä sopivia retkikohteita
12.30	**Lounastauko**
13.30	**Mervi Laaksonen - Suurpetojen talvisten jälkien tunnistaminen ja tarinaa sudesta**
14.30	**tauko**
14.45	**Jorma Luhta - hyvän luontokuvaksen salat ja erityisvaatimukset,** Vaeltajat- kirja
15.45	**Lopetus, turvallisia retkiä - Hannu Liljamo**

Joel Ahola tietokirjailija ja retkeilytoimittaja kirjoittanut retkeilyoppaita ja osallistunut eräohjelmien tekoon.

Jouni Laaksonen tietokirjailija ja retkeilytoimittaja kirjoittanut toistakymmentä retkeilyopasta

Mervi Laaksonen biologi ja palkittu luontokirjailija

Jorma Luhta tunnettu luontokuvaaja

Lapinkävijät Owla Tunturilatu
Haukiputaan Latu

Oulun kaupunki I ❤ OULU

Tunturisusivaellus harjaannuttaa suunnistamaan tunturissa

Tunturisusivaellus on vähintään 150 kilometrin pituinen vaellus, jossa osallistujat vuorollaan vastaavat suunnistamisesta.

Suunnistusvuorot voidaan jakaa esimerkiksi niin, että jokainen saa suunnistaa vähintään yhden kokonaisen päivän. Retken johtaja voi varmistaa taaempana antaen kuitenkin suunnistusvuorossa olevalle työrauhan ja mahdollisuuden itse ratkaista eteen tulevat tilanteet.

Suunnistamisvuorostaan kukin tekee oman kertomuksen, joka voidaan liittää osallistujien yhteiseen retkikertomukseen. Retkikertomuksessa kuvataan mm. reitti, päivittäinen ohjelma ja luontohavainnot. 150 kilometrin matkasta 30 kilometriä saa olla päiväretkiä, jolloin kaikkia varusteita ei kuljeteta mukana.

Muuten tunturisusivaellukseen pätee samat periaatteet kuin tavalliseen tunturivaellukseen, eli kuljetaan pääosin viitoittamattomalla reitillä ilman muona- tai varustetäydennystä. Liikkumismuotoja voi talviaikaan olla kävely, lumikenkäily tai hiihto. Vaelluksen on kestettävä vähintään kuusi päivää ja viisi yötä. Päivämatkojen lyhentämiseksi kannattaa tunturisusivaelluksen kesto kuitenkin mitoittaa vähän pitemmäksi, kahdeksaan tai yhdeksään päivään. Kämppiä voi käyttää yöpymiseen, mutta vähintään yksi yö tulee viettää mukana kuljetettavassa teltassa tai muussa vastaavassa majoitteessa.

Susivaliokunnan puolesta
Panu Loisa

Panu Loisa

Kämppä löytyi tunturikoivikosta.

Kämppätoimikunnan kuulumisia

Susikyrössä uusi käytäntö majoitusmerkinnöissä

Susikyrön alueella otetaan koeluontoisesti käyttöön majoituksen kirjaamisen muutosta viikolla 14 tänä vuonna.

Koko alueen majoituskirjaukset tehdään keskitetysti Pekan-Oskarissa olevaan kansioon. Selkeät ohjeet on kansiossa. Kämpissä oleviin vieraskirjoihin voi kirjoittaa muuta tekstiä.

Kämppätoimikunta

Retkenvetäjäverkosto aloitti toimintansa

Tunturiladun retkenvetäjä- retkivastaavaverkosto on aloittanut yhteisten asioiden pohtimisen. Verkostossa on nyt 20 nimeä kuudesta kerhosta (Tsietsa, Owla, Kolbma, Kuovza, Kavtsi, Kumpe). Eräistä kerhoista on ilmoitettu, että verkostoon ei ilmoiteta ketään, vaan he valitsevat vetäjät tarvittaessa. Näyttää siltä, että verkoston toimintaa ei ole ymmärretty oikein. Kaikissa kerhoissahan ei ole vaellustoimintaa, mutta verkostossa voi olla muitakin kuin vaellusten vetäjiä. Kerhon retkivastaava, joka suunnittelee ja organisoi kerhon retkitoimintaa, saa verkostosta samanlaiset hyvät eväät toimintaansa kuin muutkin. Kerhoista toivotaan vielä henkilöitä verkostoon.

Retkenvetäjien ensimmäisessä keskustelussa on jo tullut esille mielenkiintoisia asioita.

Kaikille vetäjille tunturiretkeily on vapaa-ajan harrastus, eikä vaellusten vetäminen ole ”ammatti”. Myös vaelluksen tai retken vetäjä on toteuttamassa harrastustaan ja hänkin haluaa nauttia retkestä sekä olla yhtenä muiden mukana. Vetäjänä on yleensä hyvin kokenut henkilö, mutta hän ei ole ryhmässä palvelijana, joka hoitaa juoksemalla kaikkia ja kaikkien asioita. Ihanne olisi, jos ryhmässä tehtävät ja vastuut voitaisiin jakaa useamman harteille. Se tekee joka parhaiten osaa ja vaelluksen ”vetäjä” on vain päälle katsoja ja ongelmatilanteissa viimeisen sanan sanoja. Vetäjä joutuu joskus tekemään sellaisiakin päätöksiä, jotka eivät miellytä kaikkia osanottajia. Tällaiset päätökset tehdään ensisijassa turvallisuusnäkökohdat huomioiden sekä ryhmän heikompien ehdoilla.

Vaelluksilla ja retkillä pitää olla nimettynä vetäjä ja varavetäjä, jolloin asiat hoituvat keskitetysti. Tämä ei kuitenkaan rajoita osanottajien vapautta tehdä toisinkin, mutta vetäjän (matkan johtajan) on siitä tiedettävä ja katsottava, ettei se haittaa muun ryhmän toimintaa. Sellaistakin on sattunut, että matkaryhmästä on poistuttu omille teille kenellekään ilmoittamatta. Tällainen toiminta vaarantaa muiden matkan ja voi tulla kalliiksi. Ikäviä tilanteita on sellaisetkin, että vaellukselle on tullut henkilöitä joilla varusteet ovat ohjeista huolimatta puutteelliset tai joille olosuhteet ovat liian vaativat. Ja sitten omista virheistä syytetään vetäjää ja saatetaan vaatia jopa matkarahoja takaisin.

Tällaisten ja muiden esille tulevien ongelmien ehkäisemiseksi pohdimme vetäjäverkostossa keinoja. Antoisien keskustelujen johtopäätöksenä voidaan jo tässä vaiheessa todeta, että meidän on laadittava selkeät toimintaohjeet retkien vetäjille. Oleellista on, että osanottajille tehdään tarkoin selville vaelluksen tai retken vaatimukset ja myös oma toiminta niillä.

Verkoston kutoja Matti

Retkenvetäjäverkostoon voi ilmoittautua osoitteella: rekomatti@gmail.com

Matti Rekola

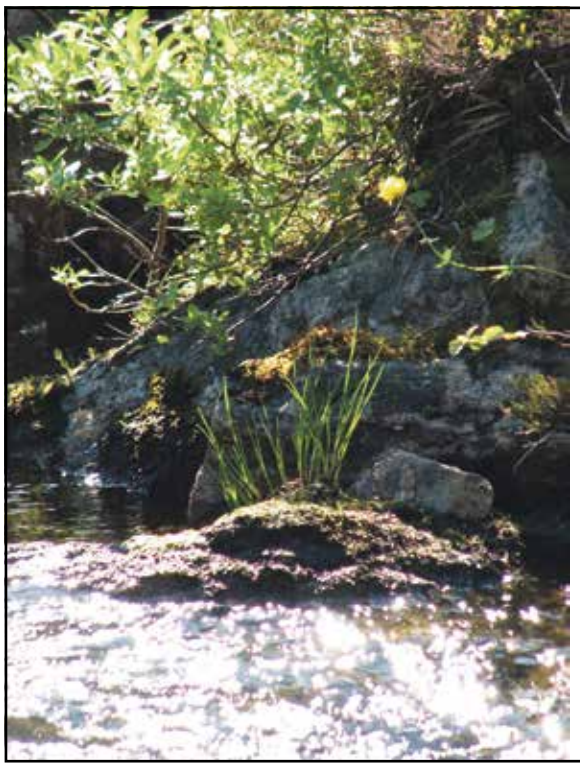
Vaellus sujuu vuorovedolla, kun kärjessä olevalle on selkeästi osoitettu tavoite. Vetäjä voi näin ollen keskittyä ryhmän tarkkailuun ja valokuvaamiseen.

Tunturilatu/Tunturikerho Kavtsi järjestää Susikyrössä Vauvasta Vaariin - Mummosta Mukeloon -leirin 26.7.–1.8.2015. Leirille kutsutaan isovanhempia ja lastenlapsia, lasten ikäsuositus 6-14 vuotta.

Ilmoittautumisaika on tämän lehden ilmestymisestä 15.6.2015 asti, tiedustelut ja ilmoittautumiset sähköpostitse vava-leiri@tunturilatu.fi tai puhelimitse 040 732 6851/Irma Tolonen. Kerrothan ilmoittautuessasi mahdollisen majoitustoiveesi (sisä-/ulkomajoitus) ja ruoka-aineallergiat.

Lisätietoja päivitetään Tunturiladun kotisivuille tapahtumakalenteriin sekä seuraavaan Tunturilatu-lehteen.

TUNTURILADUN KESÄPÄIVÄT 14.–16.8.2015

Tervetuloa Pyhällön Turkian kylään, Lintukodon leirikeskukseen, Tykkitie 34, 49660 Pyhältö.

Paikka sijaitsee n. 55 km Kotkasta Lappeenrannan suuntaan, kauniin Likolammen rannalla. Majoittua voi vaatimattomissa sisätiloissa tai teltassa. Yksityiskohtaisemmat tiedot ovat tunturilatulehdessä 2/2015.

Ennakkotiedustelut Ari Mussalo puh. 040 742 8523 tai ari.mussalo@kymp.net

Tunturikerho Kuovza

Ahkion kanssa laskettelukoulussa

Tsietsan väki vahvistettuna Kavtsin ja Ovtsin vaeltajilla kokoontui Tahkolle tarkoitusenaan selättää vauhdikkaat tunturialamäet silloinkin, kun jalassa on vaellus- tai tunturisukset ja perässä täysi ahkio. Haaste heitettiin Tahkon hiihtokoulun opettajille Harrille ja Kessille, joille tällainen laskettelu oli uusi kokemus: kyse ei olekaan vain ylös alas –mäenlaskusta vaan sen avulla voidaan retkivarusteiden kanssa liikkua melkein mistä mihin vain, vähän perushiihtoa vain sinne väliin. Uskomme, ettei tämä kurssi jää viimeiseksi vaan tulee olemaan osa sujuvaa tunturihiihdon opettelua.

Hiihdonopettajilta ei mennyt sormi suuhun vaan he ja me oppilaat lähdimme yhtä innokkaina rinteeseen alkuohjeiden jälkeen. Meistä osa ei ollut koskaan laskenut laskettelurinteestä millään välineellä, joten opettelu aloitettiin hissiin menosta. Se ei muodostunut ongelmaksi ja sutjakkaasti päästiin perustekniikkaan eli oikeisiin asentoihin, painonsiirtoihin ja aurakäännöksiin ja samalla siirryttiin koulurinteessä yhä korkeammalle. Saimme kokeilla myös telemarkhiihtoa ja ottaa siitä vinkkejä omaan hiihtoomme. Opettajien kannustamana ylitimme itsemme monissa ensin pelottavilta tuntuvissa asioissa, ohjeet toimivat ja aina pääsimme alas ilman haavereita.

Jo lauantai-iltapäivällä otimme ahkiot peräämme, niihin oli aamulla varustettu painoa 20-30kg, ja oppimamme asiat tehtiin nyt ahkion kanssa. Kaikki sujui uskomattoman hyvin vaikka alla oli välillä jäinenkin rinne. Eri ahkioiden kohdalla oli jokin veran eroja vakaudessa ja siinä, miten ne seurasivat laskijaa, siihen vaikutti myös hiihtäjän vauhti ja uskallus, etenkin jyrkemmissä rinteissä.

Sunnuntaipäivän huipennus oli työn alla oleva perherinne, joka oli tamppaamatonta luonnonlunta. Kiipesimme ylös ja laskettelimme alas umpihangessa, johon tuuli oli osittain kovettanut hyvän hankikannon. Nousukarvat todettiin myös hyviksi näissä rinteissä.

Saimme viettää kaksi uskomatonta päivää Tahkon rinteissä, toisena päivänä tulimme ahkion kanssa alas huipulta asti, mitä tuskin kukaan meistä olisi etukäteen uskonut! Muiden laskettelijoiden joukossa liikkuessamme suksivalintamme, ahkiot ja hihamerkkimme herättivät ihmetystä ja saimme kertoa Tunturiladusta monille kiinnostuneille, mm. Tahkon hiihtokoulun väelle.

Päivi Korolainen

Eero Nuutinen

Juhan tyylinäyte.

Huomio kaikille susianomusten laatijoille tai sitä suunnitteleville!

Tunturiladun nettisivuilta löytyy susisäännöt. Jokaisen susiarvon säännön lopussa on linkki susianomuskaavakkeisiin. Toistaiseksi kaavakkeet on tulostettava ja täytettävä käsin, mutta ehkä uusien nettisivujen ilmestyttyä asia on toisin eli ne voi täyttää koneella.

Susivaliokunta keskustelee mielellään sääntöjen tulkinnoista sillä vaellusmatkat suuntautuvat nykyään ei ainoastaan napapiirin pohjoispuolelle vaan ympäri maailmaa. Ottakaa rohkeasti yhteyttä!

Susihakemusten viimeinen jättöpäivä vuoden 2015 susiaisiin on 31.8.15. Haastattelutilaisuuksia järjestetään Tunturiladun tapahtumien yhteydessä. Muista ajankohdista voi sopia susivaliokunnan jäsenten kanssa.

Hakemuksen voi toimittaa postitse: Marita Maula, Hippiäistie 6, 00780 Helsinki tai sen voi antaa muille susivaliokunnan jäsenille.

SUSIVALIOKUNNAN JÄSENET 2015:
Marita Maula (pj) marita.maula@kolumbus.fi
Pirjo Jauhiainen pirjau@gmail.com
Juhani Lahtinen juhani.lahtinen@pp3.inet.fi
Panu Loisa panu.loisa@gmail.com
Matti Nylander matti.nylander@gmail.com
Raimo Pahkala raimo.pahkala@nic.fi

Kavtsin uusi ahkiomalli

Kavtsin ahkioon on tehty muutoksia sekä valmistusmenetelmiin, että itse tuotteeseen.

Helmikuun ahkiotalkoissa ahkiot koottiin vanhojen silityslautojen jalkojen päälle rakennetuissa asennustelineissä. Niittaus suoritettiin niittipihtien asemesta akkuporan istukkaan asennettavalla niittauslaittteella, mikä nopeutti niittaustyötä huomattavasti. Niittausjälki oli myös erinomaista ja tasalaadukasta.

Ahkion rungon etupäätä on ”niistetty” alumiinilistan kohdalta helpottamaan listan asennusta siten, että alumiinilista on nyt pystysuorassa, kun se ennen oli keulan vinoudessa.

Uuteen peitteeseen on ommeltu kaikki valmiiksi ja sen ala reunaan on laitettu 3millin kuminauha, jolla peite saadaan pysymään paikallaan asennuksen ajaksi. Kuminauha estää samalla peitteen alareunan nousemista listan alle asennusvaiheessa.

Peitteen kolmiorenkaat on nostettu noin kymmenen senttiä pystyremmeillä ylöspäin ja renkaiden alapuolella peitettä kiertää heijastava remmi vaakatasossa. Näin on saatu kolmiorenkaat ahkion sivureunan sisäpuolelle, jolloin renkaat eivät tartu ahtaissa paikoissa ulkoisiin esteisiin, kuten esimerkiksi puihin.

Heijastenauha näkyy erittäin hyvin, mikä auttaa moottorikelkkailijoita havaitsemaan ahkiot maastossa ajoissa. Samoin vaaratilanteita voi syntyä, kun ahkioita puretaan autoista maantienvarressa pimeällä, kuten kaamosvaelluksilla usein tehdään.

Peitteen etuosan sisäpuolelle on ommeltu varustepussi tarraläpällä. Varaosina pussissa on vetonaru, aisojen keskellä oleva holkkiputki, aisankoukkujen kiinnitysremmipari ja 2 kpl ”polvilumpioita” aisaputkien päittäisliitokseen.

Uuden mallin ahkioita on tehty jo viisi kappaletta, joista kolme on myyty. Tarkoitus on tehdä vielä toiset viisi lisää. Enemmänkin tehdään, jos uudelle ahkiomallille on kysyntää.

Ahkioiden myyntihinta on 490€.

Lisätietoja Kavtsin varustemestarilta: **Virpi Jonson**
kavtsi.varusteet@gmail.com

Tuomo Väliaho

Kavtsi on kehittänyt sekä ahkion mallia että ahkion kokoamisen työvaiheita. Työn touhussa Martti Kemppainen ja Ilkka Vainio.

Vaelluksella Pohjois-Skandinaviassa

Kirjailija Harri Ahonen.

Harri Ahonen

Pohjois-Skandinavia on upea ja ainutlaatuinen ympäristö vaellusharrastukselle.

Kolmen pohjoismaisen valtion maaperälle ulottuva vaellusalue ulottuu pohjoisesta Reisadalenin kanjonilaaksosta Atlantin Valtamerelle ja napapiirin eteläpuolella sijaitsevaan Vindelfjällen-luonnonpuistoon. Vaellusalue on kymmenientuhansien neliökilometrien suuruinen ja alueella risteilevät merkityt vaellusreitit ulottuvat tuhansien kilometrien mittaiseksi helminauhaksi. Perustellusti voi sanoa, että vaellusmahdollisuudet ovat rajattomat.

Maastoltaan Pohjois-Skandinavia on monimuotoinen. Massiiviset vuorikolonnat ja syvät jokilaaksot luonnehtivat Kebnekaisen, Sarekin ja Narvik-fjellenen vuoristoalueita.

Vuorenhuiput kohoavat parhaimmillaan yli 2000 metrin ja ne luovat kauniin vastakohdan Sarekin kansallispuistosta länteen sijaitsevalle Padjelantan kansallispuistolle, missä maasto kumpuilee rauhallisemmin. Padjelantan länsipuolella levittäytyvät taas Sulitjelman (44 km²) ja Svartisenin jäätiköt (369 km²), jotka tuovat aivan uudenlaisen, hyisen ja jännittävän, elementin vaeltamiseen.

Tromsin tunturialue levittäytyy Reisan kansallispuistosta, satojen kilometrien ja useiden valtakunnanrajojen poikki länteen, aina Kebnekaisen pohjoispuolelle, Torneträskjärven rantaan.

Napapiirin eteläpuolella sijaitsee erittäin suuri ja pinnanmuodoiltaan vaihteleva Vindelfjällenin luonnonpuisto, joka yhdessä Arjeplogin erämaa-alueen kanssa muodostaa Pohjois-Skandinavian laajimman yhtenäisen vaellusalueen.

Pohjois-Ruotsissa sijaitsevien Kebnekaisen vuoristoalueen, Sarekin ja Padjelantan kansallispuistojen sekä Vindelfjällenin luonnonpuiston merkityille reiteille, kuten Kungsledenille voi lähteä vaikka kevyellä päivärepulla ja suunnitella vaelluksen tuvalta tuvalle.

Ruokatarvikkeita voi ostaa matkan varrelta, esimerkiksi Svenska turistföreningin (STF) fjällstuga-tuvilta tai fjällstation-tunturiasemilta. Hyvin varustelluissa STF:n tuvissa on useimmiten pieni ruoka- ja sekatavarakauppa sekä henkilökunta (stugvärd) paikalla opastamassa vaeltajaa. STF:n tunturiasemat muistuttavat ravintoloineen ja vastaanottotiskineen enemmän hotelleja.

Pohjois-Ruotsin vuoristoalueet tarjoavat myös hiljaisempia ja haasteellisempia vaellusreittejä.

Tällöin kannattaa suunnata esimerkiksi Kebnekaisen vuoriston itäosiin tai syvemmälle Sarekin ja Padjelantan kansallispuistoihin. Toinen mahdollisuus on kulkea lähemmäksi valtakunnan rajaa ja miksei vaikkapa rajan poikki (jos sitä edes huomaa) Norjan puolelle.

Pohjois-Norja tarjoaa komeita ja dramaattisia vuoristomaisemia. Merkityt reitit ovat keskimäärin haastavampia kuin Pohjois-Ruotsin puolella, mutta Den Norske Turistforeningin (DNT) paikallisjärjestöjen ylläpitämät vuoristotuvat (hytte) mahdollistavat teltattoman vaelluksen myös tällä puolen rajaa.

Tosin tällöin yksittäisten päivämatkojen pituudet voivat paikoin yltää lähes 30 kilometriin.

DNT:n tupaverkosto perustuu standardnøkkel-avaimen käyttöön. Kuka tahansa pohjoismaisen ulkoilujärjestön (esimerkiksi Suomen Ladun) jäsen voi tilata avaimen itselleen 100 kruunun panttia vastaan DNT:n verkkokaupasta [www.dntbutikken.no].

Avaimia saa myös tulliasemilta ja joistakin STF:n fjällstation-tunturihotelleista. Muuten hyvin varustelluilla DNT:n tuvilla ei ole henkilökuntaa tai ruokakomeroa.

Sekä DNT:n että STF:n tuvat ovat maksullisia. Norjan puolella tupayö maksaa pohjoismaisen ulkoilujärjestön (esimerkiksi Suomen Ladun) jäseneltä 150 kruunua ja Ruotsin puolella noin 300-400 kruunua. Hinta on henkilökohtainen ja mahdollinen jäsenkortti on esitettävä.

Tuvanhoitajat keräävät maksun STF:n tuvilla. DNT:n tuvilla maksu tapahtuu tuvassa olevaan metallilaatikkoon käteisellä tai täyttämällä Engangsfullmakt-planketin, jolloin maksu tapahtuu seuraavan luottokorttilaskun yhteydessä.

DNT:n jäsenjärjestöt myöntävät tupaöistä alennuksen alle 25 -vuotiaille nuorille. Myös STF:llä on alennettu hinta alle 15 -vuotiaille nuorille.

Joten ei muuta kuin rinkka selkään, kengät jalkaan ja vaellustaipaleelle Pohjois-Skandinaviaan!

Harri Ahonen

Kirjoittajalta on julkaistu kesällä 2014 'Pohjois-Skandinavian vaellusreitit'-niminen kirja

Vássajávri Kebnekaisen vuoristossa.

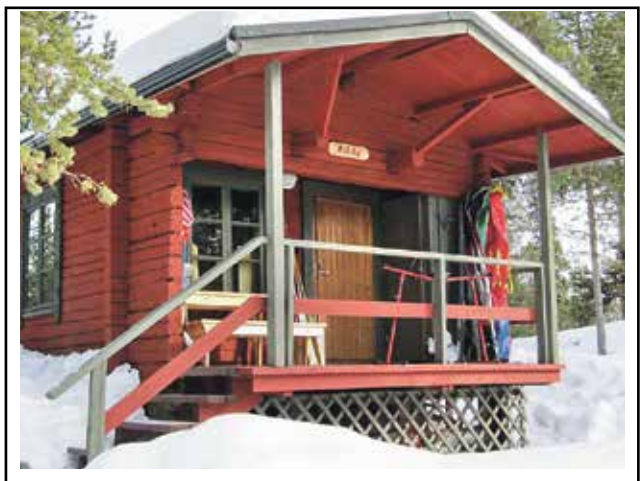
Suovillavarpu tuulessa Storsteinfjelletin vuoristossa.

Suovillaniitty Sulitjelman vuorimassiivin lähistöllä.

Nuortta Sávllo & Áhkáris -vuoret Padjelantan kansallispuistossa.

AIHKI

Aihkin patinoituneiden hirsiseinien kuiskaukset, tunturien tuulet kuistilla ja mäntymetsien raikkaus ovat kokemisen arvoisia.
Varaa omaa laatuaikaa Aihkissa.

Varattuja viikkoja ovat:
10 – 18, 23, 30, 31, 35 – 37 ja 38

Tarkista vapaat viikot Tunturiladun nettisivuilta.
Vuorokausimaksu on 30,00 €/koko mökki.

Varaukset Raimo Pahkala 040 839 6638
raimo.pahkala@nic.fi

KÄMPPÄVARAUKSET 2015 (Tilanne 19.2.)

Susi-Kiisa 8/8 petipaikkavaraukset
6.6. - 20.6. Kämppätoimikunta
29.8. - 5.9. Njeallje kerhoviikko
5.9. - 12.9. Tsietsa kerhoviikko
12.9. - 19.9. Owla kerhoviikko

Susi-Kiisa 10/10 petipaikkavaraukset
9.3. - 12.3. Utin jääkärirykmentti
16.3. - 19.3. Utin jääkärirykmentti
6.6. - 20.6. Kämppätoimikunta
20.6. - 27.6. Geatki kerhoviikko
28.6. - 29.6. Retkitoimikunta
3.7. - 4.7. Retkitoimikunta
5.9. - 12.9. Logi kerhoviikko
12.9. - 19.9. Ovtsi kerhoviikko

Susikyrö Susi-Oskari 5/5 petipaikkavaraukset
4.4. - 7.4. yksityishenkilöitä
11.4. - 12.4. yksityishenkilöitä
30.5. - 6.6. Kämppätoimikunta
18.7. - 25.7. Geatki kerhoviikko
25.7. - 2.8. VaVa-leiri
5.9. - 12.9. Kumpe kerhoviikko

Susikyrö vanha kämppä 14/14 petipaikkavaraukset
7.3. - 14.3. Geatki kerhoviikko
14.3. - 18.3. Saamelaistoimikunta
21.3. - 28.3. Okta kerhoviikko
28.3. - 4.4. Logi kerhoviikko
4.4. - 11.4. Alppas kerhoviikko
30.5. - 6.6. Kämppätoimikunta
18.7. - 25.7. Geatki kerhoviikko
25.7. - 2.8. VaVa-leiri
5.9. - 12.9. Kumpe kerhoviikko
12.9. - 19.9. yksityishenkilöitä

Varaukset voi tehdä joko itse suoraan varausjärjestelmän kautta tai ottamalla yhteyttä varausten hoitajaan.
Varaustenhoitaja 2015: Panu Loisa,
panu.loisa@gmail.com, 0400 708 243
Varahenkilö: Kari Halinen,
kari.halinen@iki.fi, 0400 483 885

Varausohjeet, maksutiedot yms. löytyy nettisivuilta.
www.tunturilatu.fi -> jäsenille -> Lapin kämpät

Hieman armollisempi arvio...

Simo Jyväsjärven kirja *Tuntureita ja kairaa kulkemassa* sai viime Tunturiladun numerossa aika ankaraa arvostelua Avikaisen Tommilta. Osa arvostelusta oli perusteltua, mutta kyllä kirjasta paljon positiivistakin paljastuu.

Kirja on erinomaista iltalukemista sellaiselle, joka ei haluaa maata mennessään liian jännittävää mietittävää.

Kesä- ja talvivaellukset lähinnä Saariselän, Kemihaaran ja Käsivarren maisemissa on kuvattu yksityiskohtaisesti ja melkoisen tarkasti ympäristöä ja vaellusseuraa havainnoiden. Itse asiassa paljon toistoakin sisältävät kertomukset saavat toivomaan vieläkin suurempaa tarkkuutta: kokeneen vaeltajan ja vaeltajaryhmän varusteluettelo, yksi talvireissulta ja yksi kesäreissulta, olisi mielenkiintoinen ja hyödyllinen lisä tarjontaan.

Vain kannen kuvat ovat todella hyviä. Kirjan sisälle on taitettu enimmäkseen melko mitäänsanomattomia poseerauskuvia, mutta näkeepähän niistä ainakin, minkä näköisiä kirjan henkilöt ovat. Olisi ehkä ollut hyvä jättää vaikkapa yksi vaelluskertomus pois ja laittaa tilalle niitä hyviä kuvia, joiden ottamisesta teksteissä kerrotaan!

Kirjaa saattaisi ehkä vielä palautteen perusteella parannella, sillä se on kustannettu Books on Demand -periaatteella, mikä tarkoittaa, että lisätilauksia muutamastakin kirjasta voi vapaasti tehdä.

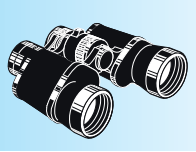
Ehkäpä kirjaa voisi muokata ennen lisäpainosten tilaamista?

Kirjaa joutuu lukemaan peräti 232 sivua ennen kuin kielellisesti ja tunnelmiltaan selvästi paras juttu *Saariselän kesävaellus 1997* alkaa. Kirjan oikolukija lienee muuten uudistanut kieltä työnsä ohessa, tai sitten kirjoittaja on ollut edellä aikaansa. Sana ”haasteellinen” nimittäin toistuu usein jo 80-luvun teksteissä, jolloin sitä kaiketi hyvin harvoin käytettiin suomen kielessä.

Mutta, kuten sanottu, kirja on viihdyttävää ja rentouttavaa lukemista varsinkin sellaiselle, joka on itsekin kierrellyt samoilla seuduilla kuin kirjoittaja. Lyöntivirheitä on äärimmäisen vähän, ja toistuvia kielioppivirheitäkin vain paria lajia.
Pentti Ruotsalainen

Simo Jyväsjärvi: Tuntureita ja kairaa kulkemassa, Vaellusmuistoja Lapin selkosilta.
Books on Demand Gmbh, Helsinki 2014

Tärppejä ja turhakkeita

Bushcraft-puukkojen maaottelu

Pohjoismaat vastaan Sveitsi-maaottelu.

Bushcraftiksi kutsutaan retkeilymuotoa, jossa pääpaino on kädentaidoilla: tulenteon lisäksi leirirakenteiden väsääminen. Mukana kuljetetaan vain välttämättömin. Majoitteena käytetään tarppia, tai erätoveria kuten sitä Suomessa kutsutaan.

Pidemmälle edenneet bushcraft-harrastajat pyrkivät ottamaan maastosta eväätkin, niin kasvit ja juuret kuin riistankin. Tällainen toiminta vaatii jämerän, monikäyttöisen ja kestävän puukon, jolla voi paitsi vuolla sytykkeet, myös lyödä ja vääntää säleen irti pöllistä, ja tarvittaessa nylkeä jäniksen. Majoitteen tueksi ja kattilan kannatteluun askarrellaan rangoista kehikoita.

Monen perusmarttiinin kahva on tässä käsittelyssä irronnut kesken kaiken, eikä ohutkaraista puukkoa ole vääntöä kestämään ajateltukaan. Vaelluksella harvoin tarvitsee kirvestä jos mukana on kyllin järeä puukko. Tässä esittelyssä vahvat vaihtoehdot Suomesta, Ruotsista ja Norjasta, sekä höyhensarjan mestari alppimaasta.

Full tang – eli täysiruotoinen puukko on rakenteeltaan kestävin. Moraa maahantuovan Vandernetin nettisivuilla esitetään asia näin: ”Full tang -puukossa terän varsi (eli kara, ruoto) kulkee terästä kahvan päähän yhtä paksuna kuin kahva koko kahvan mitalta. Rakenne voi olla näkyvissä tai piilossa. Ominaisuus tuo veitseen huomattavasti enemmän kestoa ja vääntölujuutta. Full tang -tyyppinen kahva tuo myös luotettavuutta vaativiin olosuhteisiin: se on helppo korjata maasto-olosuhteissa (esimerkiksi kiertämällä naru, hihna tai vaatekappale karan ympärille), mikä on huomattavasti hankalampaa perinteiseen kapeaan karaan.”

Marttiini Takepuukko on järeä täysiruotoinen. Tämä todella on tehty kestämään, paino tuntuu kädessä ja lyöntivoimaa riittää. Riistapuukkona Take on hygieninen, ei ole irrallista helaa jonka alle lika jää happanemaan. Vuolupuukkona Take on kömpelö, kahva on kulmikas ja terän kulma pitää muotoilla uudestaan puuhun ottavaksi.

Norjalainen Helle on perinteikäs laatupuukkojen valmistaja. Temagami on bushcraft-päällikkö Les Stroudin Hellelle suunnittelema puukko, jossa on otettu huomioon kaikki lajityypin vaatimukset. Takepuukkoon verrattuna Temagami on järkevämmän kokoinen ja painoinen sekä huomattavasti parempi käteen, vuoleskelu onnistuu ilman työhanskoja.

Mora Lapplander on käsintehty lahjapuukko ja kaunis kuin koriste-esine, vähän liiankin hieno (ja kallis, 198€) raakaan käyttöön. Mutta Lapplanderin terä on todella hyvä, se leikkaa puuta kuin tyhjää vaan! Puukko on sopusuhtainen mitoiltaan, edellisiä lyhytteräisempi, käteen sopiva. Kymmenen vuoden takuu kertoo, että Lapplander on tehty sittenkin tositoimiin eikä vain takan reunalle. Osta jos uskallat, tai toivo hyvissä ajoin joulupukilta.

Bushcraftia voi harrastaa myös kevytversiona, kuten tämän kirjoittaja. Risukeitin mahdollistaa tulenteon huollettujen tulipaikkojen ulkopuolella, maasta eristettynä se rinnastetaan retkikeittimeen.

Otetaan risukeitin reppuun ja mennään metsään, turataan pönttöön tulet ja kiehautetaan kahvit, nautitaan hetki savunsekaisista aromeista ja ollaan olevinaan osa eräperinteen jatkumoa. Kevyelle ja luontoa säästävälle kahviretkelle ei tarvita isoa puukkoa.

Perinteisen sveitsiläisen veitsivalmistaja Victorinoxin mallisto laajeni, kun toinen maineikas paja Wenger yhdistyi siihen. Wengerin kautta mallistoon tuli kookkaampi Rangergrip-sarja, jossa on perinteistä punaista linkkuveistä paremmin puun vuoluun soveltuva terä ja pitempi sahanterä. Pudonneista oksista ja kuivista alaoksista saa tällaisella linkkarilla mainiosti tekaistua kynsitulet pannun alle.

Mainittakoon esitellyistä tuotteista vielä valmistajien perinteet. Marttiini on perustettu 1928, Helle 1932, Mora 1891 ja Victorinox 1884.

Veikkolan vaeltaja

Kämppätoimikunnan kuulumisia

Talkootöitä tarjolla

Hyvää kevättalvea kaikille tunturilatulaisille kämppätoimikunnalta.

Edellisessä Tunturilatu- lehdessä jo kerrottiin, että tulevan kesän rakennus- ja huoltotalkoot Tunturi-Lapissa järjestetään kesäkuussa viikoilla 23, 24 ja 25. Silloin tehdään myös kaikkien kiinteistöjen käyntilaskenta.

Työ aloitetaan viikolla 23 Susikyröstä ja ensimmäiseksi lakataan Pekan-Oskarin tuvan lattia. Myös ison kämpän keittiökaapistojen korjaus/saneeraus on työohjelmassa. Samoin susiaiskentän istuinpenkkien perustus laitetaan sellaiseksi, että vain istuintasot nostetaan paikoilleen tarvittaessa.

Viime vuonna aloitettua pihapiirien siistimistyötä jatketaan Susikyrössä ja kaikkien eri rakennusten sisäpuolista varustelua lisätään. Polttopuuhankinta on työlistalla ja myös tarvittava vuosihuoltotyö sekä suursiivous. Aihkin lattian korjaus ynnä Aihkin saunan viemärin uusinta olisi myös tehtävä ensi kesänä.

Viikolla 24 siirrytään Susi-Kiisalle, jossa korjataan portaat tuvan ylälaveritasolle. Myös keittiön alakaapit pitää laittaa paremmin toimiviksi, tuvan lattia maalataan ja laiturin portaat korjataan.

Lisäksi suunnitelmassa on ensi kesänä Susi-Kiisalla kerätä seuraavan talven polttopuut omalta tontilta. Myös suursiivous ja vuosihuoltotyöt on ohjelmassa.

Kolmannella talkootyöviikolla 25 ollaan sitten Susi-Talaksella, jossa jo useana edellisvuotena työlistalla ollut saunan pesuhuoneen lattian korjaus on edelleen tekemättä.

Laiturin, saunan ja päärakennuksen portaiden korjaus, olisi myös tehtävä varaston perustuksen korjaus ja puuvajaan tulee laittaa myös ovi. Talakselle johtavan polun silta Talasvaaraan puron kohdalla on lähes romahtanut. Viime kesänä saatiin lupa ottaa metsähallituksen alueelta sillan korjauspuuta ja nyt viikolla 25 tämä sillankorjausprojekti on meidän talkootyöryhmän työlistalla.

Talaksella on myös tehtävä kaikki vuosittaiset kiinteistömat Susikyrössä, Raimo Aihkin varauskirjan ja avaimet. Panu Loisa ja Kari Halinen petipaikkavaraukset kaikissa kiinteistöissä ja Pekka toimii kämppäisäntänä.

Jyväskylässä toimihenkilökoulutustilaisuudessa 31.1. allekirjoittanut selvitteli kämppäasioita mukana olleille.

Tässä muutamia asioita, joita tuli esille.

Petipaikkavaraukset. Myös yksittäiset henkilöt voivat varata paikkoja kerhojen kämppäviikoille, jos on vapaata. Koira-Oskaria, Pekan-Oskaria tai Kiisan Kammia ei voi varata.

Susi-Talaksella on useampia talkootyökohteita.

Työlista Lapin tukikohdissa ensi kesänä on aika iso. Jotta kaikki edellä mainittu saataisiin tehdyksi, tarvittaisiin jokaiselle viikolle kymmenkunta talkoolaista.

Kämppätoimikunta pitää nyt keväällä kokouksen, jossa tehdään työsuunnitelma edellä mainittujen töiden toteuttamiseksi ensi kesänä. Kämppätoimikunnan kaikille eri henkilöille on suunniteltu eri tehtäväalueensa toimikunnassa. Näin menetellen työtehtävät jakautuvat jokaiselle sopivasti.

Tunturilatulaiset voivat ottaa kämppäasioissa yhteyttä suoraan kämppätoimikunnan jäseniin.

Jäsenet: Paavo hoitaa kiinteistöjen kunnossapidon ja vuosihuoltotyön, Eki hoitaa LVIS- asiat ja rakennustöitä, Sirpa ja Aulikki hoitavat sisävarusteluasiat ja talkooviikkojen emännän tehtävät ja Jukka Torpo kiinteistöjen viranomaisasiat.

Panu Loisa hoitaa Susikyrön tieasiat ja Ossi Saatio Vuontispirtiltä äkilliset ongelmat.

Tuvan puulattia ei saisi kastua tiskaustilanteessa. Tilojen käyttö Pekan-Oskarissa: tilat on tarkoitettu talviajan saunomiseen, peseytymiseen ja wc:n käyttöön ynnä kaikkina aikoina retkivalmistelut, ruuanlaitto, ajanvietto tupatiloissa, vaatteiden kuivatus kuivaushuoneessa, yöpyminen parvella.

Jätehuoltoasiat. Kaikissa kiinteistöissä on kompostori keittiöjätteille ja jälkikompostori. Sekajäte tulee viedä jokaisen kunnalliseen jäteastiaan.

Polttopuut. Kaikissa kiinteistöissä on puuvajat, joissa on polttopuut pätkittyinä.

Kiinteistöjen hoito. Työkalut ja pienimuotoista rakennustarviketta on Susikyrössä Pekan-Oskarin ja puuvajan varastossa ja ison kämpän kellarissa ja Oskarien vintillä ja Kiisalla ja Talaksella varastotiloissa.

Irma Rytkölä

Susi-Kiisalla uusitaan muun muassa ylälaverien portaat.

Pekan-Oskarin käyttö herätti keskustelua. Lämmityksestä, sähköllä lämpiävistä wc-tiloista, pesuhuoneesta ja saunasta lisätään käyttöohjeet. Kävijöiden täytyy muistaa pitää lämpimien tilojen ovet aina kiinni.

Pekan-Oskarissa saunotaan talvisaikana, kesäaikana käytetään rantasaunaa. Pesuhuoneessa on puulla lämmitettävä pesupata. Suihkujen kuuma vesi lämpiää sähköllä. Tiskaus tuvassa kesä/talviaikoina: talviaikoina tiskausvesi olisi hyvä ottaa pesuhuoneen padasta, koska tuvan hana on talvisaikoina kiinni. Tuvan viemäri ei jäädy, koska hajulukko on lämpimällä puolella.

Kylmäkellari. Löytyy ison kämpän kellaritilassa Susikyrössä ja Oskarien sisäänkäyntitason alla. Talaksella ja Kiisalla on pihapiirissä maakaivot.

Autopaikat. Kyrössä on pihapiirissä ja Kiisalla ja Talaksella on maantien varressa. Lämmitystolpat on Susikyrössä pihapiirissä auton moottorin lämmitykseen 4 tolppaa (8 pistorasiaa).

Tien hoito. Kyrössä hoitaa Kalevi Alatalo ja Kiisalla yhteiskunta hoitaa maantien ja Talaksella Metsähallitus, auraus satunnaisesti.

Oma-aloitteinen tavaran hankinta, esim. kaasu (ostokuitti Mallalle)

Oma-aloitteinen korjaus/huoltotyö. Lukkojen rasvausta, pihapolkujen luominen lumesta, lumikuorma vesikatolta, ikkunoiden ja rakenteiden tiivistämistä ja kittausta (esim. piippujen juuret). Ulkokäymälät (astioiden vaihto ja tyhjennystä), tulisijojen ja vesipatojen puhdistusta noesta, tarvittaessa piippujen nuohousta. Kämpillä suojavarusteita työtä varten.

Huomiot puutteista kämppäkirjaan tai ilmoitus kämppätoimikunnan jäsenille tai Susikyröstä Ossi Saatiolle.

Tunturilatu hankkii vain Susi-Talakselle kalastusluvat, muhin kiinteistöihin on jokainen hankittava henkilökohtaiset luvat.

Susikyrössä tulisi käyttää pihakaivon vettä ja kesäaikana rantasaunalla olevan kaivon vettä saunalla.

2016 on tarkoitus rakentaa rantasaunan vesien pumppausjärjestelmä ja suunnitelmissa on myös Susi- ja Koira-Oskarin peruskorjaus.

Kiinteistöjen lukituksien uusiminen on myös työlistalla.

Talkoot viikoilla 23, 24, 25 järjestelyt ovat perinteiset. Kimppakyydit (oma-aloitteisesti), yöpymiset (kämpät, matkailuautot ja teltat), Tunturilatu järjestää talkooruokailun ja matkakorvaus talkoisiin maksetaanTunturiladun ohjesäännön mukaisesti.

Ilmoittautuminen talkoisiin: kämppäisäntä Pekka 050-5272796 ja Paavo 040-7062764 tai paavo.kramsu@pp.inet.fi

Turku 15.02.2015

Pekka Kallio

KAUPPA AUKI

TUNTURILADUN TARVIKKEITA VOI TILATA YHDISTYKSEN RAHASTONHOITAJALTA:
marja-liisa.maki@pp.inet.fi tai 040 718 1719.
Tarvikkeet toimitetaan postitse tai sopimuksen mukaisesti.
Tarvikkeita on myynnissä myös Tunturiladun yleisissä tapahtumissa.

MYYTÄVÄT TARVIKKEET	á
Hihamerkki	1,70
Pinssi	1,70
Susimerkki	5,00
Susimerkki nauhalla	6,80
Tunturilatu-tarrat (12 pientä tarraa)	2,00
Tunturilatu-tarra (iso)	1,30
Viiden vuosikymmenen vaellus kirja	15,00
Kuudes vuosikymmen	15,00
Historiikit (kaksi kirjaa)	25,00

Susimerkit myydään vain vihityille susille.

Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö. Avaimen lunastushinta on 120 €. Avainanomuslomakkeen saa nettisivuilta. Avain toimitetaan postiennakkona.

MAKSUASIOISTA

Tunturiladun pankkitili on S- Pankki
IBAN FI07 3636 3002 7875 88 BIC TAPIFI22.
Tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut.

KÄMPPIEN KÄYTTÖMAKSUT

Kämppämaksuja suoritettaessa käytetään viitenumeroita. Kämpillä on edelleen rahalippaat, johon maksun voi suorittaa. Kämppämaksu vuonna 2015 on Susikyrö 10 e/hlö/vrk, Susi-Talas ja Susi-Kiisa 7 e/hlö/vrk. Vanhempien mukana olevilta alle 12-vuotiailta ei peritä kämppämaksua. Kämppien viitteet: Susikyrö 505, Susi-Talas 602, Susi-Kiisa 709.

Varauskämppä Aihkin varaukset: raimo.pahkala@nic.fi, 040 839 6638. Aihkin kämppämaksu on 30 € /vrk/koko kämppä. Aihkin viite 806.

TUNTURILADUN TAPAHTUMAT 2015

10.4.–12.4.	**Kevätpäivät ja vuosikokous** Joensuu, Kumpe
26.7.–1.8.	**Vava-leiri Susikyrö,** Kavtsi
14.8.–16.8.	**Kesäpäivät Kotka,** Kuovza
29.8.–30.8.	**Seniorivaellus** Varpaisjärvi, Tsietsa
2.10.–4.10.	**Syyskokous ja Susiaiset** Rantasalmi, Njeallje

Tunturilatulaiset huomio!

Utin Jääkärirykmentti pitää Susi-Talaksen tunturialueella Talviharjoitusta jaksoilla

9–13.3. ja 16–20.3.2015.

Susi-Talas on viimevuotiseen tapaan johtokunnan päätöksellä vuokrattu harjoituksen pelastautumis-ja johtotukikohdaksi noille jaksoille. Jaksojen välisessä viikonvaihteessa kämppään varastoidaan harjoituksessa tarvittavia varusteita.
Harjoituksen johto on tietoinen, että ns. satunnaiset vaeltajat saattavat tarvita majoitusta Susi-Talaksella harjoituksen aikana.

Kerhoviikkoja noille jaksoille ei myönnetä.

Johtokunta

TUNTURILATU RY:N
sääntömääräinen **kevätkokous**
lauantaina 11.4.2015 klo 12
Kontiolahden Lehmossa hotelli Juliessa,
Valimontie 3, 80710 Lehmo.
Kokouksessa käsitellään sääntö-määräiset kokousasiat.
Tervetuloa.
Johtokunta.

TUNTURILADUN RETKIMUISTIO 1/2015

7.3. **Hiihtelyä Martimoaavalla** (Owla)
Ilmoittautumiset 27.2. mennessä: Hannu Liljamo, hannu.liljamo@gmail.com, 044 322 3646

7.–8.3. **Hiihtoretkeilyä Kurjenrahkan kansallispuiston avosoilla** (Logi)
Ilmoittautumiset: paavo.kramsu@pp.inet.fi, 040 706 2764.

13.–15.3. **Tunturiladun talviretkeilykurssi Kortejärvellä Teiskossa** (KOLBMA)
Mukaan mahtuu 15 ensimmäistä.
Ilmoittautumiset: Pete Mäkelä, pete@expedition.fi, 040 771 8581

21.–28.3. **Hiihtoviikko ja hiihtovaellus Saariselällä** (Kumpe)
Tiedustelut ja ilmoittautumiset:
Meeri Näätänen, naatanen.k.meeri@telemail.fi, 0400 674 081.
Hiihtovaeltajien tiedustelut:
Jouko Koivu, jouko.koivu@kotinet.com, 045 112 4712.

22.–27.3. **Avustettu hiihtovaellus** (esim. senioreille) **Veskoniemi-Inari** (KAVTSI)
Ilmoittautumiset: baazo.rantanen@gmail.com, 0400 877 146.

27.3.–3.4. **Hiihtovaellus Ivalo-Nellim-Rajajooseppi-Kiilopää** (TSIETSA)
Ilmoittautumiset 1.3.2015 mennessä: juha.hakkinen@meili.fi, 050 593 2194

27.3.–5.4. **Lyhyt hiihtovaellus Ruotsin tuntureille** (Owla)
Ilmoittautumiset 20.2. mennessä: Aino Hämäläinen, aino.hamalainen@oulu.fi, 040 770 6282

27.3.–11.4. **Pitkä hiihtovaellus Ruotsin tuntureille** (Owla)
Ilmoittautumiset 20.2. mennessä: Aino Hämäläinen, aino.hamalainen@oulu.fi, 040 770 6282

3.–11.4. **Hiihtovaellus Nellim-Muotkavaara-Ukonjärvi** (KAVTSI)
Ilmoittautumiset: Martti Kemppainen, markempp@dnainternet.net tai 040 588 3656.

11.4. **Hiihtelyä Tervareitillä** (Owla)
Ilmoittautumiset 7.4. mennessä: Hannu Liljamo, hannu.liljamo@gmail.com, 044 322 3646

29.3.–10.4. **300 km hiihtovaellus UKK-puistossa** (Logi)
Ilmoittautumiset 18.2. mennessä: anjakylavalli@gmail.com, 050 576 6960

17.–19.4. **Merilintujen soidin saaristomerellä** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset 31.3. mennessä: Keijo Forsback, keijokoti@gmail.com, 050 386 6145/viesti
Melojat: Risto Heinänen, risto.heinanen@luukku.com
Pyöräilijät: Mika Kiiski, kiiski.mika@gmail.com, 050 381 3894 / viesti

17.–26.4. **Ahkiovaellus Hiipinä-Lovozyorsky tuntureilla** (Kumpe)
Ilmoittautumiset 31.3. mennessä: Matti Nylander, matti.nylander@gmail.com, **044 526 1145**

18.–24.4. **Hiihtoviikko Akumajalla** (Owla)
Ilmoittautumiset 8.4. mennessä: Hannu Liljamo, hannu.liljamo@gmail.com, 044 322 3646

24.4.–3.5. **Rautupilkille ylälappiin** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset 31.3. mennessä: Keijo Forsback, keijokoti@gmail.com, 050 386 6145 / viesti

25.4. **Linturetki Hangon Tulliniemeen** (Logi)
Ilmoittautumiset 23.3. mennessä: paavo.kramsu@pp.inet.fi, 040 706 2764.

25.4. **Pitkämarssi Hyvinkää Usmi** (KAVTSI)
Lisätietoja: Panu Loisa, panu.loisa@gmail.com, 0400 708 243

6.–10.5. **Hellehiihto Kilpisjärvellä (Biologinen asema)** (Owla)
Ilmoittautumiset 20.3. mennessä: Aino Hämäläinen, aino.hamalainen@oulu.fi, 040 770 6282 tai Leila Virtanen, leilavi45@gmail.com, 040 7713462

9.5. **Pyöräretki Liperin alueella** (Kumpe)
Tiedustelut ja ilmoittautumiset: Jouko Koivu, jouko.koivu@kotinet.com, 045 112 4712

14.–17.5. **Helapyöräily Turku-Pöytyä-Masku-Turku** (Logi)
Ilmoittautuminen: else-maj.suolinna@pp.inet.fi, 040 723 1146.

16.5. **Linnun tunnistuskurssi Liminganlahden luontokeskuksessa** (Owla)
Ilmoittautumiset 4.5. mennessä: Hannu Liljamo, hannu.liljamo@gmail.com, 044 322 3646

19.5. **Linturetki Suomenojalle** (Kavtsi)
Lisätietoja: Markku Arola, 0500 777 554

22.–23.5 **Kesäyön vaellus Pärnävaaran maastossa** (Kumpe)
Tiedustelut ja ilmoittautumiset: Jouko Koivu, jouko.koivu@kotinet.com, 045 112 4712 tai Onni Voutilainen, onskiv@suomi24.fi, p. 050 365 6138

30.5. **Melontaharjoitus Ivalojoen melontaan Ahvionkoski/Kymijoki** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset 24.5. mennessä: Risto Heinänen, risto.heinanen@luukku.com, 050 326 3994, tiedustelut myös Baazo Rantaselta, 0400 877146

6-13.6 **Alkukesän vaellus Saariselän itäosassa Rajajooseppi-Sokosti-Kiilopää** (Okta)
Vaellukselle kokoontuminen Kiilopäälle.
Ilmoittautumiset 31.5 mennessä Raimo Pahkalalle 040 8396638

5.–12.6. **Leppoisa vaellus Hammastunturin erämaassa** (Kolbma)
Ilmoittautumiset: Hanna Sinilehto, hanna-mari.sinilehto@pp.inet.fi, 040 823 8829.

13.–14.6. **Perheleiri Valkeavaaran partiolaisten leirikeskus** (Kumpe)
Tiedustelut ja ilmoittautumiset: Onni Voutilainen, onskiv@suomi24.fi, 050 365 6138 tai Kalevi Hokkila, puh. 044 290 6943

20.–27.6. **Melontaretki inkkareilla Ivalojoella Lisma-Veskoniemi** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset 24.5. mennessä: Risto Heinänen, risto.heinanen@luukku.com, 050 326 3994, tiedustelut myös Baazo Rantaselta, 0400 877146.

21.–27.6. **Aikuinen-lapsi-vaellusviikko Susi-Talaksella ja Tsarmitunturin maastossa.**
Teemme Susi-Talakselta päiväretkiä ja yhden yli yön kestävän retken telttamajoituksella. Tervetuloa mummut ja vaarit tai isät ja äidit kokemaan uusia elämyksiä jälkikasvunne kanssa. Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Satu Ojala p. 050 5234 844, satu.ojala@lauttakyla.fi tai Airi Ala-Juusela p. 040 728 1877.

23.6.–2.7. **Pyöräretki Gotlantiin** (Logi)
Ilmoittautumiset 19.4. mennessä: riitta.hoverfalt@fimnet.fi, 0400 445 164.

28.6.–4.7. **Nuorten retkeilyviikko Tsarmitunturin erämaassa** (Tunturilatu / retkitoimikunta)
Ilmoittautumiset 1.6.2015 mennessä: panu.loisa@gmail.com, lisätiedot 0400 708 243.

4.–11.7. **Tunturikasviviikko Kilpisjärvellä** (Owla)
Ilmoittautumiset 15.5. mennessä: Aino Hämäläinen, aino.hamalainen@oulu.fi, 040 770 6282 tai Pirjo Hakala, pirjo.hakala@helsinki.fi, 050 448 0700

5.– 16.7. **Yöttömän yön vaellus Näkkälä - Lemmenjoki** (KAVTSI)
Ilmoittautumiset 8.6.2015 mennessä: kiiski.mika@gmail.com, 050 381 3894.

26.7.–1.8. **Vauvasta vaariin leiri Susikyrössä** (Tunturilatu / KAVTSI)

27.7.–4.8. **Kesävaellus Norjan ja Ruotsin tuntureille** (Owla)
Ilmoittautumiset 1.7. mennessä: Aino Hämäläinen, aino.hamalainen@oulu.fi, 040 770 6282 tai Ritva Virrankarille, rullalotta@gmail.com, 044 530 1606

1.–7.8. **Pöyrisjärven vaellus** (Kumpe)
Tiedustelut ja ilmoittautuminen: Jouko Koivu, jouko.koivu@kotinet.com, 045 112 4712

7.–9.8. **Mustikanpoimintaa saaristomerellä** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset: Keijo Forsback, keijokoti@gmail.com, (050 386 6145 / viesti)

22.8. **Kävelyä Tervareitillä** (Owla)
Ilmoittautumiset 14.8. mennessä: Hannu Liljamo, hannu.liljamo@gmail.com, 044 322 3646

28.–30.8 **Seniorivaellus Lapinlahdella** (Tunturilatu/Tsietsa)
Varpaisjärven Tiilikkajoen ja Älänne-järven harjumaastossa.
Ilmoittautumiset 23.8 mennessä: Antero Konttinen, antero.konttinen@hotmail.com, 040 829 3912

29.8. **Suomen luonnonpäivän retki Vuosaaren huipulle** (Kavtsi)
Lisätiedot: Juha Kelkka, juha.kelkka@pp.inet.fi, 050 332 3239

5.–12.9. **Ruskaviikko Susikyrössä ja ruskavaellus Outakan seudulla** (Kumpe)
Ilmoittautumiset 31.7. mennessä.
Päiväretkeläiset: Meeri Näätänen, naatanen.k.meeri@telemail.fi, 0400 674 081
Vaeltajat: Jouko Koivu, jouko.koivu@kotinet.com, 045 112 4712

5–13.9. **Ruskavaellus Ivalo-Nellim-Muotkavaara** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset 8.8. mennessä: Panu Loisa, panu.loisa@gmail.com.
Lyhyen vaelluksen vetäjä: Juha Kelkka, 050 332 3239
Pitkän vaelluksen vetäjä: Panu Loisa, 0400 708 243

7.–13.9. **Luontokurssi Kilpisjärvellä (Biologinen asema)** (Owla)
Ilmoittautumiset 1.8. mennessä: Aino Hämäläinen, aino.hamalainen@oulu.fi, 040 770 6282 tai Leila Virtanen, leilavi45@gmail.com, 040 771 3462

12.–19.9. **Owlan kerhoviikko Susi-Kiisalla** (Owla)
Ilmoittautumiset 21.8. mennessä: Hannu Liljamo, hannu.liljamo@gmail.com, 044 322 3646

15.–18.10. **Römppäretki Kylmäluoman retkeilyalueelle** (Kumpe)
Tiedustelut ja ilmoittautuminen: Onni Voutilainen, onskiv@suomi24.fi, 050 365 6138

Huom. Tapahtumat löytyvät myös Tunturiladun tapahtumakalenterista, johon tehdään päivityksiä myös lehden ilmestymisajankohtien välillä.
Yritetään saada vastinetta retkien järjestäjille >> Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen. – Huomioi myös mahdolliset yhteiskuljetukset retkikohteisiin. Niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on ”omat polut” retkikohteen suunnassa.

Tunturilatu-lehden 2/2015 retkimuistioon julkaistavaksi tarkoitettu aineisto tulee toimittaa viimeistään 24.4.2015 osoitteella panu.loisa@gmail.com

Tunturilatu-lehden 3/2015 retkimuistioon julkaistavaksi tarkoitettu aineisto tulee toimittaa viimeistään 31.7.2015 osoitteella panu.loisa@gmail.com

Tunturilatu-lehden 4/2015 retkimuistioon julkaistavaksi tarkoitettu aineisto tulee toimittaa viimeistään 30.10.2015 osoitteella panu.loisa@gmail.com

Nettijulkaisua varten toivotaan lyhentämätöntä ilmoitustekstiä. Ilmoituksen vähimmäistiedot (Tunturiladun ja Suomen Ladun nettikalenterit):
- alkamis- ja päättymisajankohta
- kokoontumispaikka (osoite)
- viimeinen ilmoittautumispäivä
- yhteyshenkilön nimi, sähköpostiosoite ja puhelinnumero

Tunturiladun KEVÄTPÄIVÄT ja KEVÄTKOKOUS 10.–12.4.2015

Kontiolahden Lehmossa hotelli Juliessa, Valimontie 3 80710 Lehmo

Päivien teema: Pieni löytöretki hiljaisuuteen

Ohjelma

Perjantai 10.4.

17– Saapuminen, majoittuminen, saunakin on lämmitetty, iltapalaa 10€ hintaan

20.30 ”Retkiparlamentin” aloitus. Retkiparlamentissa voit mm. jakaa omia retkikokemuksia, esitellä omia varusteita, kysellä muiden vinkkejä retkillä ja vaelluksilla jne. – leppoisalla mielellä hyvässä seurassa

Lauantai 11.4.

8–9 Aamupala (sis. majoitushintaan)

9.30 Avajaiset ja lipunnosto

10.00 Tunturiladun johtokunta estradilla: keskustelua, kysymyksiä ja infoa toiminnoista

11.00 Lounas

12.00 Tunturilatu ry:n kevätkokous

14.00 Kokouskahvit

14.30 Kuulokulmia retkeilijän taipaleelle. Tutkija Noora Vikman Itä-Suomen Yliopiston Hikuma-hankkeesta (Hiljaisuus ja kuuntelu matkailuosaamisen resursseina Pohjois-Karjalassa) johdattelee meitä hiljaisuuden maailmaan. Voit etukäteen tutustua aiheeseen osoitteessa: http://www.aanimaisemat.fi.

16.00 Metsäjoogaa Lehmonharjun maastossa

17.30 Päivällinen
Saunat lämpiminä

20.30 Iltapala
”Retkiparlamentti” jatkuu samanlaisissa leppoisissa merkeissä

Sunnuntai 12.4.

8–9 Aamupala

9.00 Vaeltajan pienoisretriitti Suomen korkeimman männyn, Lehmon jätin 43m, tuntumassa

11.00 Lounas

12.00 Päätöspakinat ja lipunlasku

Majoitus, ruokailut ja muut tärkeät tiedot

Hotelli Julie:

1 hengen huone standard 55 €/vrk tai premium 65 €/vrk.
2 hengen huone 72,00€/vrk tai premium 82€/vrk
3 hengen huone 89€/vrk
4 hengen huone 108€/vrk
Hinnat sisältävät aamiaiset.

Mökki Villa Romeo 5 henkilöä 180€ 1. yö, 100€ toinen yö,
14 karavaanaripaikkaa 12€ + 2€ hlö + 5 €sähkö.
Majoitusvaraukset suoraan hotelli Julieen: puh. 0103221910, email: sales@hoteljulie.fi, www.hoteljulie.fi
Majoitus-, ruokailu- ja osanottomaksun voi maksaa käteisellä tai kortilla paikan päällä.
Ruokailujen hinnat: Aamupala 10€ ei majoittujille, iltapala 10€, lounas 11€ seisova pöytä, päivällinen 13.90€ noutopöytä (salaattipöytä,leivät, levitteet, juomat: vesi/mehu, lämmin ruoka, keitto, kahvi/tee)
Ruokailupaketti: la lounas, päivällinen, iltapala, su lounas 13€ yht. 47.90€.
Osanottomaksu: 12€, käteismaksu.

Retkivarusteiden kirpputori.

Ajo-ohje: Hotelli Julien opasteet +Tunturiladun Kajaanintiellä ja Jukolankadulla.
Koordinaatit: N 64 38,600, E 29 48,800. Taksi rautatieasemalta Julieen n. 25€. Matkaa n. 5 km.
Varaa mukaasi reilu ulkoiluasu, lämmintä vaatetta, reilu istuinalusta.
Ilmoittautuminen (tieto myös ruokailuista) 23.3.2015 mennessä:
Onni Voutilainen puh. 050 3656138 email: onskiv@suomi24.fi

Kumpelaiset toivottavat kaikki
lämpimästi tervetulleiksi
Susirajan maisemiin!

Hiljaisuus on elementti, jossa suuret asiat muodostuvat kokonaisuudeksi.
Thomas Cartyle

GEATKI MYY AHMA-louetta

Pentu-Ahma aukkoleveys n. 3 m, suojasyvyys 1,5-1,7 m, korkeus 1,8-1,9 m, hinta 55,-. Ahma aukkoleveys 3,8 m, suojasyvyys 2 m, 60,-. Ahmaa myös pohjakankaalla. 75,-.

Hintoihin lisätään toimitusmaksu.
Tied. Aarno Lehtisalo
p. 0440 195 002, aarno.lehtisalo@gmail.com

Tammikämppä oli aikoinaan savotan hartsuherran eli kauppiaan asuntona. Hiihtovaeltajilla oli vielä v. 2001 mahdollisuus yöpyä kämpässä.

Tammikämpän rakennustalkoot

Vanha Tammikämppä sijaitsee Luirojoen varrella n. 15 km Luirojärvestä etelään. Kämppä on ollut jo vuosia käyttökiellossa huonon kuntonsa ja homeen takia. Sen läheisyyteen ollaan nyt rakentamassa uutta autiotupaa, joka on vesitse UKK-puistoon tuleville ensimmäinen etappi. Tupa on myös hiihtovaeltajien saavutettavissa, mutta jalkaisin tuolla vaikealla suoalueella harvoin kuljetaan.

Kesäkuun 6.-13. päivinä uusi autiotupa rakennetaan talkoilla.

Työn suunnittelu ja johtaminen tapahtuvat Metsähallituksen toimesta, joka myös hankkii tarvikkeet sekä työkalut paikalle. Metsähallitus on lupautunut korvaamaan talkoolaisten muonituksen ja venematkat Lokasta Tammikämpälle.
Talkoolaiset majoittuvat omissa teltoissaan kammin lähellä. Ruoan valmistuksen hoitaa mukaan lupautunut kokki ja työnohjausta saadaan perinnerakentajalta.
Talkoolaisten määrä rajoitetaan 10 henkeen veneen kapasiteetin sekä muonakustannusten vuoksi.
Tunturilatulaiset! Erämaarakentaminen retkeilymahdollisuuksien parantamiseksi oli kymmeniä vuosia sitten yhdistyksemme perinteistä toimintaa.
Jatketaan perinnettä ja tule mukaan!
Tarkemmat tiedot ja ilmoittautumiset:
Matti Rekola 040 865 1624 tai rekomatti@gmail.com

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Tunturilatu ry
Päätoimittaja:
Raimo Pahkala, Honkakatu 10,
87100 KAJAANI
puh. 040 839 6638
raimo.pahkala@nic.fi
Toimitussihteeri:
Satu Ojala, Huittisten Sanomalehti Oy, Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 045 327 5650, pk 050 5234 844
satu.ojala@lauttakyla.fi

Tiedotustoimikunta:
Satu Ojala (pj), Raimo Pahkala, Iitu Gerlin, Paul Pakarinen

Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm,
¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa
Koko sivu 900 euroa
Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Westpoint. Rauma
Ilmestymisaikataulu 2015:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
2	**8.5.**	**26.5.**
3	**14.8.**	**1.9.**
4	**13.11.**	**26.11.**

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Tunturilatu ja kerhot ja myös Suomen Latu saavat kotimaan muutokset Väestörekisterikeskukselta, mikäli henkilö ei ole kieltänyt tietojensa antamista. He, samoin kuin ulkomaille muuttavat tai siellä olevat, lähettävät itse muutosilmoituksensa jäsensihteerille:

Tiina Loisa
Konalantie 43 aA 7,
00390 HELSINKI,
tiina.loisa@
saunalahti.fi

SUOMEN LATU

Lämpimät ruskan värit ja jäkälien pitsiliinat vilkuttivat meille tunturien rinteiltä.

Kumpen rahkeet puntaroitiin yövaelluksella

Bussi poimi Joensuun ja Vuokatin väliltä 47 Kumpe-tunturikerhon jäsentä ruskaretkelle Suomen päänupin Muotkatuntureille. Olimme siskoni kanssa lähdössä vaellusretkelle ensimmäistä kertaa, mutta useimmille kyytiläisille tämä puuha oli jo ennestään tuttua.

Päivämatkan päätteeksi saavuimme Muotkan Ruoktun tunturikylään kello 20 aikaan. Tässä erosimme niistä retkeläisistä, joiden matka jatkui bussilla sukkelasti Giellajohkan majapaikkaan.

Meillä 16 vaeltajalla ja oppaillamme **Jouko Koivulla** ja **Susanna Kestillä** oli vielä konstikas tarpomisrupeama edessä ennen ensimmäistä telttayötä tuntureiden kupeilla.

Lähdimme panemaan vaelluskenkää toisen eteen Muotkan Ruoktusta kohti Lahtisen kämppää helpohkoa polkua pitkin. Tattien keltaiset kupolit hohtivat hämärässä. Olkapäillämme keikkuivat 13 kilon rinkat, joiden paino oli tullut tutuksi kesäisillä harjoituslenkeillämme.

Ihailimme toisten vaeltajien kuntoa ja kantovoimaa. Jokaisella oli ainakin 20 kilon kantamus selässään ja silti heidän askelmansa näyttivät kepeältä kreikkalaiselta tanssilta.

Me olimme pelänneet eniten kantamista ja minimoineet varusteemme, niinpä saimme oitis lisänimen kevytkenkäiset. Lisänimen lisäksi saimme kokeneilta vaeltajilta rinkansäätövinkkejä, joita soveltamalla kantamus mukavasti keveni.

Illan hämärtyessä suunnistimme vilkkuvien otsalamppujen ja heijastinnauhojen perässä. Taustalla kohisi Peltojoki, kunnes sen ääni lopulta häipyi kuulumattomiin. Silloin oppaillemme selvisi, että merkitty polku johti meitä harhaan. Siitä alkoi rankka taival kivisillä louhikoilla ja upottavilla suomättäillä.

Louhikko kamppasi yhden vaeltajan hetkeksi kiviseen kainaloonsa. Onneksi selvisimme siitä säikähdyksellä ja pääsimme kaikki ehjin jäsenin jatkamaan matkaa. Kello oli kuitenkin ehtinyt jo yli puolenyön ja ensimmäinen etappi tuntui siintävän toisessa ulottuvuudessa. Taivalsimme nyt tauotta. Uupuneesta vaeltajasta jokainen sammalmätäs alkoi näyttää houkuttelevalta petipaikalta ja pimeydestä esiin putkahtelevat puunkyljet kämpänseiniltä. Pohdimme, mahtaisiko leiripaikka löytyä ennen aamun sarastusta.

Yösydämen lyödessä kahta osuimme lopulta Lahtisen kämpälle. Olimme kaikki huojentuneita. Ensimmäinen taival oli nyt taiteltu onnekkaasti muistojen taskuun.

Sunnuntaina tikkasimme kuin Singerit kohti Peltojärven Rivieraa. Lounastimme ruskassa kylpevässä järvenrannassa, josta lähdimme kapuamaan kohti Peltotunturin huippua. Tunturi mokoma veti meitä nenästä. Lyhyeltä näyttävä rinne tuplasi matkansa, kun sitä lähti kapuamaan ylöspäin. Loppumatka oli kivikkoista mäkistä maastoa. Kahluupaikan ylitys oli pelottava kokemus, mutta hikisistä varpaistamme taivaallista.

Maanantaina suurin osa tottuneesta vaellusporukasta pinkaisi taas tuntureille, mutta me jäimme lepäämään päiväksi aurinkoiselle rannalle ja keräämään voimia seuraavia taipaleita varten. Nautimme suunnattomasti, kun Peltojärven vilpoinen vesi huuhtoi edellispäivien hiet. Se oli loistopäivä!

Jatkossa vaelluksen mielyttävä puoli paljastui meille, kun ohjaajat kevensivät seuraavien päivien reittejä. Maastokin oli suorastaan hyväkulkuista. Nyt ehdimme jopa katsoa ympärillemme. Vaaleanpunaisena suukkosuuna kukkiva kurjenkanerva, punahehkuiset riekonmarjan lehdet ja oranssimarjainen ruohokanukka olivat meille uusia tuttavuuksia.

Nuotiolla paistuivat letut ja kengänpohjalliset!

Vaellusporukassa vallitsi rento meininki. Kun italialainen kaasukeitin päätti päästää kaasut vapaaksi, ja kanssavaeltajat alkoivat haistaa kaasun lähellämme, meille luvattiin ensimmäiseksi keittoapua, eikä turhaan jääty päivittelemään onnetonta keitintä.

Ihmeeksemme nukuimme teltassa sikeästi. Aamuisin kaikki lihakset ja nivelet olivat reippaina valmiita uusiin koitoksiin. Vaellusviikon päätteeksi nautimme vielä Giellajohkan saunan lempeistä löylyistä.

Raija Beutler ja
Elsa Uusitalo
PK Kumpe,
Pohjois-Karjala

Ihanat ritarit etsivät helpoimman ylityspaikan ja kantoivat kaiken kukkuraksi rinkkamme puron yli.

Kuin porot jäkälää hamusimme rinteiltä puolukoita, makeita juolukoita ja mustikoita.